

Giới thiệu Thầy Giáo Đại Nhân Chính Là Chồng Em

Thể loại: ngôn tình, thanh xuân vườn trường, sư đồ luyện

Mọi người ai mà không biết Tổng Từ Tuyệt nổi danh vừa giàu lại vừa tiêu soái.

Cũng không ai không biết Tổng Từ Tuyệt không gần nữ sắc nhưng rất chung thủy

Ai chả biết Tổng Từ Tuyệt yêu vợ nhỏ như thế nào? Ngâm trong miệng sợ tan húng trong tay sợ rớt.

Ai chả biết Tổng Từ Tuyệt rất biến thái với vợ yêu của hắn?

Ai chả biết Tô Thanh Lam yêu Tổng Từ Tuyệt như thế nào?

Chỉ cần Tổng Từ Tuyệt yêu cô thì cô tuyệt đối yêu hắn.

Tổng Từ Tuyệt chỉ cần biết cô yêu hắn thì hắn sẽ đeo bám cô cả đời mà không buông.

Quyển thứ 2! Viết năm 16 tuổi. (2018)

Bạn đang đọc truyện *Thầy Giáo Đại Nhân Chính Là Chồng Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 1: Làm loại chuyện xấu hổ trong xe

" Bà xã, mau dậy đi " Giọng nói ôn nhu phát ra từ cửa ngoài.

" Từ Tuyệt, Từ Tuyệt " Cô gái hét hoảng lên tiếng, khiến cho người đàn ông vội và chạy vào.

" Sao thế? Em có bị gì không?"

" Từ Tuyệt, ông xã lưng em đau quá, là do anh " cô gái trách móc người đàn ông, khuôn mặt hơi nhăn lên.

Tổng Từ Tuyệt cười nhẹ, người hồm xuống vuốt tóc cô " Bà xã, ngoan, là do anh, em mau thay đồ đến trường đi, có gì tối nay anh sẽ đền bù cho em nhiều hơn nữa " Tô Thanh Lam bốc hỏa, cái con người này thật quá biến thái mà, cô không thèm nói nữa.

Tô Thanh Lam nhanh chóng dùng khăn quấn quanh người rồi chạy vào nhà vệ sinh, Tổng Từ Tuyệt vốn đang bình tĩnh nhưng khi thấy cô quấn khăn đi vào nhà tắm thì lại cương cứng lên. Thật khó cho hắn quá, ai bảo vợ yêu của hắn quá quyến rũ làm gì chứ.

Tổng Từ Tuyệt chở cô đến trường, chiếc xe hơi dừng lại sau góc khuất bóng cây, Tô Thanh Lam mở cửa xe đi xuống, trước khi xuống xe Tổng Từ Tuyệt kéo tay cô lại thừa cơ hôn sâu xuống môi cô, Tô Thanh Lam đỏ mặt đánh nhẹ vào ngực hắn.

Nâng nhẹ cô thể cô lên đùi hắn, Tổng Từ Tuyệt từ từ đưa lưỡi vào, khuấy đảo bên trong khoang miệng cô, môi hắn mút mạnh vào môi cô phát ra tiếng " chụt, chụt ", tay không an phận xoa nắn ngực cô, luồn ra sau dây áo cởi áo ngực cô ra. Tổng Từ Tuyệt vén áo lên, nhìn 2 bên vú cô thèm khát, liền chỉ muốn đè cô ra mà đâm sâu vào.

Tô Thanh Lam vừa sợ vừa xấu hổ, đang đứng ngoài cổng trường, ngộ nhờ ai nhìn thấy thì làm sao chứ? Hắn không ngại nhưng cô ngại. Cô đẩy mặt hắn khỏi ngực mình xấu hổ lên tiếng " Anh mau tránh ra, trê..trê giờ học em mất, mau buông em ra...ư..m "

Bị cô cự tuyệt, hắn nhăn mặt lên buồn bực. Tô Thanh Lam nhanh chóng sửa soạn lại quần áo của mình rồi ôm lấy hắn nũng nịu " Ông xã, nhãn mặt sẽ khiến anh mau già đó, cười lên nè, chụt " không quên hôn lên má hắn, Tổng Từ Tuyệt ăn mềm không ăn cứng, nếu khiến Tổng Từ Tuyệt tức giận thì tối nay cô xác định thật rồi, mai khỏi đi học.

Vẫn im lặng, rồi, giận thật rồi, nhưng đây là cổng trường mà, nếu bị ai bắt gặp chắc cô chết vì xấu hổ quá. Thôi thì chiều hắn vậy, cuối cùng toàn cô chịu thiệt thôi, Tô Thanh Lam vuốt ve ngực hắn dỗ dành " Tuyệt ông xã, tối nay anh muốn sao cũng được, em sắp trê học rồi, ông xã, ông xã ". Tổng Từ Tuyệt nghe vậy, tâm tình vui lên hẳn, muốn thế nào cũng được sao? Vậy muốn cô cả đêm tới sáng, lăn qua lăn lại đều được đúng không?

Tổng Từ Tuyệt suy nghĩ một hồi lâu rồi gật đầu, Tô Thanh Lam trong lòng không ngừng gào thét, cô không thèm nhìn mặt hắn. Cô đang mở cửa xe thì Tổng Từ Tuyệt kéo cô lại lần nữa, hôn lên cổ cô để lại dấu đỏ chót lên đó, Tô Thanh Lam cũng không ngạc nhiên lắm vì Tổng Từ Tuyệt thích vậy, hay để lại dấu trên người cô coi như đánh dấu. Trước khi rời khỏi không quên nhắc nhở " Đừng đến gần bất kì tên nam sinh nào, nhớ chưa? "

Tô Thanh Lam ngoan ngoãn gật đầu, cô đâu có đẹp gì đâu mà sợ bị cướp mà ngược lại thì có. Vốn dĩ Tổng Từ Tuyết là chủ tịch công ty lớn, nhưng mà hần nói muốn làm giáo viên trường cô cho đến khi cô ra trường rồi đến công ty hần, lúc đầu cô phản đối nhưng cái con người mặt dày nào đó dè cô ra cả đêm uy hiếp, Tổng Từ Tuyết lạnh lùng hồi trước của cô đâu rồi.

Truyện được viết bởi @ **Nguyễn Thiên Kỳ**

Bạn đang đọc truyện *Thầy Giáo Đại Nhân Chính Là Chồng Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 2: Phòng giáo viên (1)

Đang bận học bài thì một bạn nữ trong lớp đến gần bên cạnh cô nói " Tiểu Lam, đi căn tin không? Tớ đói sắp chết rồi đây " nói xong còn bày gương mặt nhăn nhó lên, lắc lắc tay cô. Tô Thanh Lam thờ dãi, gắp vờ lại mỉm cười " Được, đi nào "

Tô Thanh Lam nói cười vui vẻ với Tiểu Tịch, vừa đến căn tin đã thấy một đám nữ sinh vây quanh Tổng Từ Tuyết, gì chứ, Tổng Từ Tuyết là chồng cô mà mau tránh ra đi.

Tổng Từ Tuyết cũng đang cảm thấy bức bối, đang định đi tìm vợ yêu lại bị đám nữ sinh này vây hãm, nhìn ngoài cửa hần thấy vợ yêu mình đang đứng đó nhưng có vẻ đang tức giận. Tổng Từ Tuyết đẩy đám nữ sinh ra, tiến về Tô Thanh Lam cười cười nói " Lốp trường, lát nữa lên phòng giáo viên gặp tôi, tôi có vài chuyện muốn nói với em " nháy mắt với cô một cái rồi đi thẳng ra ngoài.

Cô gật đầu, rồi tiếp tục cùng Tư Tịch đi xuống căn tin. Mua được đúng đồ cần mua thì cô kiểm chỗ nào yên tĩnh rồi yên vị. Nói thật, cô không thích ồn ào tí nào, Tư Tịch ngồi ăn bánh lâu lâu nói chuyện với cô hai đứa vui vẻ trao đổi rồi lại lên lớp.

Cô đến phòng giáo viên, nhìn qua khe cửa cô thấy Tổng Từ Tuyết đang thờ dốc gọi tên cô, điều khiến cô đỏ mặt hơn là tay trái hần đang vuốt ve cái thứ to lớn giữa chân hần, Tô Thanh Lam đỏ mặt gõ cửa " Cộc cộc ", Tổng Từ Tuyết nhìn ra ngoài cửa nói " Vào đi, nhớ khóa chặt cửa lại " cô chậm rãi mở cửa ra rồi khóa chặt cửa lại theo lời của hần. Tổng Từ Tuyết nhìn cô, giọng nói có chút khàn " Bảo bối, lại đây, anh nhớ em chết mất " giờ rộng hai tay ra, muốn cô ôm lấy hần. Tô Thanh Lam tiến lại ôm lấy hần, Tổng Từ Tuyết tham lam hít lấy hương thơm từ tóc cô, giọng vì tình dục mà trở nên khàn hơn " Vợ yêu, anh muốn em từ sáng đến giờ rồi ", cô xấu hổ đánh vào ngực hần giọng run lên " Biến thái, đang ở trường học đó, em nói là tối về nhà mà "

" Nhưng anh muốn em bây giờ " Giọng hần kiên định

" Nhưng mà...um.. "

Tô Thanh chưa nói xong thì đã bị Tổng Từ Tuyết hôn tới tấp, cô không phản kháng nữa mà để hần tùy ý muốn làm gì thì làm.

Tổng Từ Tuyết cười từng nút áo của cô ra, cặp ngực no đủ ẩn hiện sau lớp áo ngực. Hần hôn lên xương xanh cô rồi cắn một cái khiến cho cô run lên mà phát ra tiếng động tình " Tuyết...um....anh đừng vậy mà..a ".

Tổng Từ Tuyết cười quần nhỏ cô ra, yét hầu lên xuống khi nhìn vào nơi tư mật đang chảy ra nhiều mật ngọt chết người, Tô Thanh Lam run rẩy, sợ có người đi vào đây nên càng nhạy cảm hơn. Cô chui mặt vào ngực hần rên rì " Anh là....là đồ....ngốc...um..a "

" Chảy nhiều như vậy, không phải là muốn anh yêu thương em hay sao? "

Hần đưa tay vào nơi tư mật cô, ngón tay thon dài từ từ tiến vào, khuôn mặt cô nhăn lại, Tổng Từ Tuyết dứt 1 ngón rồi 2 ngón vào trong, khuấy đảo bên trong tư mật khiến nó càng chảy nhiều nước hơn.

Cô không chịu nổi sự trêu đùa này mà run rẩy lên đỉnh, thờ dốc, hần rút tay mình ra, nhìn thấy vợ yêu vì mình mà lên đỉnh càng vui vẻ hơn, tay bắt đầu không yên phận, nắm lấy một bên đầu vú ngâm vào miệng mà mút như một đứa trẻ.

Tô Thanh Lam đưa tay xuống dừng quần hần, thấy hạ thân dưới đã căng cứng lên liền nhìn hần, Tổng Từ Tuyết cười gian tà kéo luôn quần xuống lộ ra côn thịt nóng hổi cứng ngắc chọc vào bụng nhỏ của cô.

Thôi rồi, chỉ nhìn thôi là cô đã thấy sợ rồi ngừng lại được không vậy?

Thấy cô không tập trung Tổng Từ Tuyết cắn nhẹ lên ngực cô, khiến cô giật nảy " nha, sao lại cắn em....um nhà...nhà ra đi.. Sắp dứt mất rồi "

" Đang làm tình mà không tập trung? Có phải suy nghĩ đến thằng nào ngoài anh không? Há? " nói xong răng day day bên đầu vú, giọng mang mùi ghen tuông nồng đậm

" Ông xã, không có... Á tha cho em... a...đau quá.. "

Tổng Tử Tuyệt nâng chân cô lên, để nơi tư mật lộ ra trước mặt hắn, sự thèm khát càng khiến hắn căng cứng hơn, hắn muốn được đút vào nơi ngọt ngào của vợ yêu.

Côn thịt nhanh chóng được đút vào, Tô Thanh Lam ôm lấy cổ hắn, tay bầu chặt lưng hắn, côn thịt nằm hoàn toàn bên trong hoa huyết.

Tô Thanh Lam thấy bên dưới mình căng đến khó chịu, liền co rút lại giống như muốn ép chặt côn thịt của hắn. Nhưng hắn quá to, to đến mức cô sợ mình sẽ rách mất.

Tổng Tử Tuyệt bị ép chặt đến phát điên, liền chửi thề

" Cái lỗ nhỏ này, phải đâm em thật mạnh thì em mới to ra sao? Còn dám cần anh? Anh đâm cho chết em "

Bạn đang đọc truyện *Thầy Giáo Đại Nhân Chính Là Chồng Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 3: Phòng giáo viên (2)

"Cái lỗ nhỏ này, phải đâm em thật mạnh thì em mới to ra sao? Còn dám cần anh? Anh đâm cho chết em "

Tổng Tuyệt đề cô lên bàn, côn thịt hung hăng tiến sâu vào bên trong. Tô Thanh Lam cắn chặt môi để nén tiếng rên của mình lại.

Sau gần nửa tiếng đâm ra rút vào, bên dưới hắn vẫn không có dấu hiệu mềm xuống mà càng cứng lên, hắn nhìn thấy vẻ mặt hốt hoảng của cô liền sáng khoái, kéo cả người cô lên ngồi hắn lên đùi, cũng vì thế mà côn thịt càng đâm sâu vào trong phát ra tiếp " ọppp "

Phía dưới cô bị côn thịt thô to chèn ép, cô liền khó chịu cắn lên vai của hắn, nhưng vết cắn của cô lại khiến Tổng Tử Tuyệt càng thêm kích thích đâm mạnh hơn nữa, vọt thẳng tới sâu bên trong.

" Tuyệt...anh..mm. Dừng cho em...a a.. Đáng ghét...ah "

" Tuyệt a.a.....a.....mau dừng.....hicc..ummm " Tô Thanh Lam như chết đi sống lại, chịu không nổi những cú thúc của hắn.

Tổng Tử Tuyệt ôm chặt lấy cô, lưỡi liếm lên môi cô trên đầu, sau vài chục lần thúc vào cuối cùng hắn cũng đâm sâu vào tử cung của Tô Thanh Lam mà bắn ra.

Cô không khỏi run lên, khuôn mặt nứt nẻ, Tổng Tử Tuyệt đau lòng ôm lấy cô khiến côn thịt tiến sâu vào, Tô Thanh Lam đau chịu không nổi lên tiếng " a a đừng, đừng, anh mau rút ra đi, em chịu không được "

" Bà xã, mới có một lần thôi mà, lần nữa đi "

Tất nhiên cô sẽ không đồng ý rồi, nhưng nhìn xem, cái người đàn ông này cứ quẫn cô như vậy, có đánh cũng không buông. Thôi thì cứ thuận theo ý hắn, nếu không người chịu khổ sẽ là cô

Tô Thanh Lam gật gật đầu nhỏ, khuôn mặt vẫn còn đỏ vì chuyện lúc nãy. Tổng Tử Tuyệt vui vẻ, môi hôn lên, tay vuốt ve eo cô. Côn thịt căng cứng lên, nằm bất động trong hoa huyết.

" Anh làm nhẹ thôi, em còn đau đó...ummm "

Dù nói vậy, nhưng sức của hắn vẫn rất lớn, khiến cho cô chịu không được. khuôn mặt cô giờ đây nhuộm đầy dục vọng. Tay vuốt ve cơ bụng hắn, khuôn mặt mê hoặc nhìn hắn như khiêu khích càng khiến Tổng Tử Tuyệt mạnh bạo hơn

" Chết tiệt, anh chỉ muốn fuck cái lỗ này cho đến hỏng "

" Nha, um.. Làm ơn....a mạnh lên....a...a sướng..chịu không nổi..a..um.. "

Tổng Tử Tuyệt xoa nắn hai bầu vú kia, tay hắn rạo rức bóp chặt khiến cô càng mê mẩn hơn.

Côn thịt hung tợn đâm vào đâm ra, căn phòng giờ đây chỉ nghe tiếng " phạch phạch " và tiếng rên rỉ

" a...a fuck em mạnh vào...a..ông xã, yêu anh, em yêu anh...mạnh nữa lên...ô..ô "

Tổng Tử Tuyệt càng xung huyết hơn, côn thịt rút ra, hắn xoay người Tô Thanh Lam lại, từ đằng sau thúc mạnh bạo vào khiến cô không kịp thích ứng, miệng nói những lời dâm tà

" Vợ yêu, cái lỗ nhỏ chết tiệt, đâm bao nhiêu cho đủ hả, chỉ muốn ngâm trong cái lỗ này thôi "

Sau vài trăm cú thúc cuối cùng hân cũng xuất vào trong cơ thể cô, toàn bộ tinh dịch đều chảy ra, Tổng Từ Tuyệt thấy vậy dùng côn thịt đâm vào để ngăn dịch chảy ra, mắt hiện ý cười.

" Nha, anh còn không mau rút ra a, nhiều quá rồi "

Nhưng cái người này không nghe, vẫn cứ cắm vào cơ thể cô, còn ôm lấy cô vui vẻ.

" Bà xã, cái lỗ nhỏ này, anh chỉ muốn làm em cho đến khi em không còn xuống được giường nữa, bắn thật nhiều vào trong " vừa nói vừa đẩy côn thịt sâu vào, tay nắn đầu vú cô mút như một đứa trẻ.

Tô Thanh Lam nghe vậy càng sợ hơn, về khoản này cô chắc chắn hân nói là thật, vào cái đêm tân hôn, không biết hân muốn cô nhiều lần, mà tới tận tối cô mới nhích cơ thể được, không thể di chuyển trong một ngày, quả là đáng sợ.

" Ông xã, xin anh mà, rút ra đi, em muốn về nhà ăn cơm do anh nấu " cô làm nũng với hân, chỉ muốn hân mau thả cô về nhà thôi.

Hân suy nghĩ một hồi rồi rút ra, tinh dịch vì không còn được chần mà chảy ào ra, ướt một phần bàn. Tô Thanh Lam thở hồn hển, nhanh chóng mặc lại quần áo trước khi Tổng Từ Tuyệt lại đè cô ra.

Bạn đang đọc truyện *Thầy Giáo Đại Nhân Chính Là Chồng Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 5: Buổi sáng kích tình (1)

Chiếc xe dừng lại ngay tòa biệt thự, Tô Thanh Lam một mình đi vào nhà theo sau là Tổng Từ Tuyệt.

Ông quản gia từ trong nhà chạy ra, cúi gập người cung kính " Phu nhân, ông chủ ", Tổng Từ Tuyệt phát tay ý bảo lui xuống rồi ôm lấy cơ thể của vợ yêu vào trong.

Cơ thể của cô hiện tại khá mệt, nên dù hân có ôm cô thì cô cũng mặc kệ thôi a.

Bước từng bước lên lầu, Tổng Từ Tuyệt hôn nhẹ lên tóc cô thì thì " Bà xã, mệt lắm sao? ". Tô Thanh Lam một mình chôn mặt vào ngực hân, đầu nhỏ gật một cái rồi lại thêm thiếp ngủ.

Tổng Từ Tuyệt ôm cô thật chặt, vợ của hân, quá đáng yêu, khiến hân chỉ muốn cột cô bên cạnh, mãi mãi không rời. Hân phát hiện ra, dạo này lũ nam sinh đó đang có tiếp cận bảo bối của hân, đúng là không biết tự lượng sức mình.

Những tia nắng ấm áp rọi vào phòng, hai thân thể ôm lấy nhau không khe hở, cô gái khẽ động mình tỉnh giấc, muốn ngồi dậy nhưng bị một lực cản lại, khiến cô vùng vẫy cỡ nào cũng không thoát ra vòng tay của ai đó.

" A, ông xã, em muốn dậy ~" cô nũng nịu nhìn người đàn ông bên cạnh.

Tổng Từ Tuyệt mở mắt, tay vẫn ôm chặt cô không buông, giọng ngái ngủ

" Ủ, một chút nữa đi, anh lạnh "

Tô Thanh Lam thật là hết cách với hân, ngoan ngoãn nằm xuống ôm lấy hân, lâu lâu lại cọ cọ vào ngực hân nũng nịu. Gần 30 phút sau, Tổng Từ Tuyệt mở mắt ra, bảo bối vẫn đang say giấc trong lòng hân, cảm giác hạnh phúc nhất đối với hân chính là đây, Tổng Từ Tuyệt ghé xuống tai cô thì thầm thì " Lam, Anh yêu em, yêu em ".

Ánh nắng ấm áp chiếu vào căn phòng, chiếu vào khuôn mặt của cô, nhũn nhũn lại, mắt từ từ mở ra, nhìn một loạt xung quanh rồi ngồi dậy. Nhìn sang bên cạnh không còn thấy hân đâu.

Bước vào nhà tắm, cởi đồ trên người ra, vòi nước bật lên xối lên cơ thể, cảm giác thật dễ chịu. Đang tắm thì cửa phòng mở ra, khỏi phải đoán thì cô cũng biết là ai rồi. Tổng Từ Tuyệt đi vào phòng, nghe tiếng nước chảy, đoán rằng cô đang tắm thì mắt sáng lên, cởi đồ hết ra, mở cửa phòng tắm thấy Tô Thanh Lam đang ngâm bồn, hình ảnh nóng mắt này khiến hân căng cứng khó chịu, yết hầu khô khan, hân nhảy vào bồn tắm ôm lấy Tô Thanh Lam hôn hít.

Cô đang hưởng thụ chưa được bao lâu lại bị hấn phá đám rồi, nhưng mà khoan, cái gì đang cạ vào mông cô vậy? Đừng có nói là hấn muốn cô nhé. Tô Thanh Lam không ngừng run rẩy trong lòng, thầm mong đừng có chuyện gì xảy ra mà.

Tổng Từ Tuyệt thờ nặng nề, tay vươn ra đằng trước nắm lấy bầu ngực của cô, ngón tay vân vê hai đầu núm khiến cô tê dại, hấn ngất một bên ngực của cô khiến cô uồn éo mà rên lên "Nha, ưm.. "

Gặp quý rồi, cái đó của hấn lại to thêm rồi huhu, không muốn đâu. Tô Thanh Lam quay người lại, nhìn hấn một cái, thấy khuôn mặt ông xã mình đang nhăn lại vì dụng vọng, mắt khép hờ lại. Tổng Từ Tuyệt bỗng nhiên bế cô đứng lên, ép cô vào tường, chân bị kéo lên cao, Tổng Từ Tuyệt đưa hai ngón tay vào, ma sát hoa huyệt

Bạn đang đọc truyện *Thầy Giáo Đại Nhân Chính Là Chồng Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 6: Buổi sáng kích thích (2)

Ngón thay thon dài di chuyển nhanh trong hoa huyệt cô.

Khiến cơ thể cô một trận tê dại.Chống đỡ thân thể trên tường Tô Thanh Lam rên rỉ

"Nha, đừng vậy mà, em không chịu được "

Tổng Từ Tuyệt cười tà, rút hai ngón tay mình ra, khuôn mặt mà mị nhìn hai ngón tay ướt đẫm của mình rồi đưa vào miệng thưởng thức.

" Cũng chỉ có bảo bối mới có hương vị chết người này " rồi kéo hai chân cô ra từ từ cho côn thịt vào trong.

Cảm giác căng đầy khiến cô khó chịu, môi bị cắn mút đến sưng đỏ lên, hấn đúng là đáng ghét mà.

" Bảo bối, bảo bối của anh, bà xã của anh, Lam " hấn gào lên, điên cuồng va chạm vào nơi nhạy cảm bên trong cô.

"Tuyệt,chậm...a..ư..aa..umm..chậm..nhanh quá rồi....a ưm "

Không biết hấn muốn cô bao nhiêu lần, nhưng tới trưa cô mở mắt ra thì không còn thấy hấn nữa.

" Đáng ghét mà hic " lại bị trễ một buổi học rồi.

Ai đó đang làm việc thì hắt xì một cái, coi bộ có ai đó dám nói xấu hấn.

- -----

Tô Thanh Lam rời khỏi nhà, hôm nay cô mặc một chân váy dài tới đầu gối, một áo tay dài và một đôi giày khiến cô càng thêm đáng yêu.

Cô bước vào các tiệm quần áo ngắm nhìn xung quanh. Cô không ngờ có nhiều thứ hay ho đến vậy, vì Tổng Từ Tuyệt không cho cô đi chơi gì hết cứ bắt cô ở trong nhà thôi. Đạo được nhiều nợ thì Tô Thanh Lam đã thăm một, cô vào một quán nước bên cạnh, phong cách cổ điển khiến cho cô cảm thấy dễ chịu. Gọi một ly cam ép rồi ra bàn ngồi đợi.

Điện thoại cô vang lên, Tô Thanh Lam lật đật mở túi lấy chiếc điện thoại ra, dòng chữ trên điện thoại là " Chú Tuyệt " là cô biết là ai rồi.

Bạn đang đọc truyện *Thầy Giáo Đại Nhân Chính Là Chồng Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 7: Nhớ em

Tô Thanh Lam thờ dài ngao ngán, đưa lên tai nghe.

" Em nghe " Giọng nói của cô mềm mại, nhẹ nhàng khiến cho người nào đó bức rức.

" Đã dậy chưa? Ăn sáng chưa? Em đang làm gì? "

Tổng Từ Tuyệt rất muốn ở nhà với cô, nhưng công ty lại có nhiều tài liệu cần hắn giải quyết kí xét quá là nhức đầu. Tối trưa liền gọi điện cho cô, xem bảo bối dậy chưa.

" Em đã dậy rồi, đã ăn rồi, đang dạo phố " cô ngoan ngoãn nói ra hết, giọng nói nhẹ nhàng rất êm tai.

" Dạo phố?" Tổng Từ Tuyệt nhăn mày kiểm lại, khuôn mặt hiện giờ phải nói là khó coi, bảo bối một mình ra ngoài như vậy lỡ có việc gì thì hắn làm sao sống nổi đây.

" Anh đừng lo, em sắp về rồi đây " Cô biết Tổng Từ Tuyệt không muốn cô ra khỏi nhà, đặc biệt là đi một mình, nếu cô không nghe lời thì tối nay chắc chắn sẽ không rời giường được a.

" ừ, đợi anh " tâm tình bình ổn lại, lông mày giãn ra hẳn.

Sau đó tắt máy, dù sao cũng không còn sớm nữa, cô cũng nên về thôi.

Về đến biệt thự, Tô Thanh Lam mở cửa đi vào trong sảnh, quản gia nhanh chóng đi ra cúi đầu chào cô " Thiếu Phu nhân, cô đã về ". Tuy là đã khá quen với việc chào hỏi nhưng dù sao cô cũng chỉ là một cô học sinh nhỏ tuổi chưa đáng để người ta cúi đầu chào. Tô Thanh Lam cúi đầu lại " Bác Triệu, vai về không quan trọng, từ sau mong bác không cần cúi người chào con "

Ông quản gia vẫn im lặng cung kính, dù sao ông cũng chỉ là người làm, cung kính chủ nhân là thân phận của tôi tớ.

Tô Thanh Lam thở dài, sải bước đi lên lầu tắm rửa. Đến cửa phòng cô mở ra, từ từ đi vào rồi đóng lại. Mới vừa cởi áo khoác ra điện thoại liền reo lên inh ỏi, cô với tay lấy điện thoại ra liền thấy dòng chữ khiến tâm tình cô khó chịu vài phần.

" Tôi nghe " giọng lạnh đi hẳn hơn

" Thanh Lam, tuần này chị có về nhà không? Bác trai và bác gái nhớ chị lắm, cả mẹ em nữa " giọng nói lạnh lớt thập phần lại như nước chảy nhưng đối với cô lại chướng tai.

" Ừ, có về, lần sau không cần gọi đâu " Tô Thanh Lam vừa nói vừa tháo đôi bông tai ra, mắt tối sầm lại.

" A còn nữa, an..anh rể sẽ về cùng chứ a? " cô gái kia liền thắc mắc hỏi, tâm tư phập phồng sợ sẽ bị từ chối.

" Có, sẽ về, nếu không còn gì tôi tắt máy " vừa nói xong cô liền tắt máy không để bên kia đáp lại.

Vừa đúng lúc cửa phòng mở ra, một thân ảnh to lớn bước vào, trên mặt toàn phần là ôn nhu nhìn người phụ nữ đang ngồi trên giường.

*ôn nhu: dịu dàng

Hắn bước đến gần cô, ôm lấy phần eo, khuôn mặt gác lên vai giọng đầy sủng nịnh

" Bảo bối, nhớ em quá "

Tô Thanh Lam đang bức bối trong người thì phía sau có lực ôm cô lại, giọng đầy nũng nịu như một đứa nhóc đòi kẹo, làm tâm trạng cô tan biến.

" Em cũng nhớ anh " cô mỉm cười tươi, tay đặt lên tay anh hưởng thụ khoảng thời gian yên tĩnh này.

Tổng Từ Tuyệt cười cười, tay liền không an phận, trượt xuống váy, miệng nói những lời xấu xa

" Nhớ anh? Hay nhớ " Tiểu Tuyệt " vậy hử? "

Váy bị tụt lên, cô nhanh chóng chặn cái tay hư hỏng kia lại, quay mặt lại, nhìn khuôn mặt tuấn tú đang cười vô lại kia thì tức giận

" Anh đang hoang cho em, mau đi tắm ".

Bạn đang đọc truyện *Thầy Giáo Đại Nhân Chính Là Chồng Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 8: Tiểu tâm can của anh

Thấy cô nghiêm túc, hắn cũng không đùa nữa, nhưng vẫn trêu chọc

" Vậy liền tắm uyên ương, em cũng chưa tắm "

" Tổng Từ Tuyệt " Cô kêu lên, anh, anh sao cứ thích trêu chọc cô như vậy a.

Cơ thể hấn áp lại gần cô hơn, miệng vẫn không quên buông lời trêu ghẹo

" Bà xã, không cần ngại, ông xã bồi em "

Tô Thanh Lam thật sự là muốn lột cái mặt nạ biến thái này ra, ông xã lạnh lùng của cô đâu rồi? Mau trả lại sự lạnh lùng lại cho hắn đi.

Sáng hôm sau, Tô Thanh Lam đến trường mới biết là có một học sinh mới chuyển đến, nghe mọi người bàn tán rằng, nữ sinh mới đến này nhìn rất hiền lành, khuôn mặt trắng nõn, đáng yêu yếu đuối người ngoài nhìn vào chỉ muốn bảo vệ. Cô thực sự cũng khá tò mò, nhanh chóng lên lớp để xem gương mặt cô gái đó như thế nào?

Vừa mới đặt chân vào lớp, lông mày cô nhíu lại, Phương Nhi? Sao cô ta lại ở đây? Không lẽ nữ sinh mới chính là cô ta?

Cô bước vào bàn học thì một người khác cũng vào ngồi, mà người đó không ai khác là em họ cô Phương Nhi. (đoạn này hơi rối)

Không quan tâm, vốn dĩ cô không thích cô ta chút nào, có thể nói cô độc ác cũng được nhưng cô ta khiến cô không thích nghi nổi tí nào.

" Chị Lam, mong chị chiều cố em, em từ nay sẽ học cùng chị " Phương Nhi tươi cười, đưa tay ra có ý là muốn bắt tay với cô.

Thôi kệ, cô ta muốn làm gì thì làm miễn sao không đụng tới cô là được.

Tiết học bắt đầu, môn đầu là môn Toán mà toán thì người dạy là Tổng Từ Tuyệt rồi. Tô Thanh Lam mang sách đặt lên bàn, đám nữ sinh trong lớp reo lên " Tô lão sư tới rồi, Thầy Tô lòng em, a a a "

Hắn bước vào lớp một cách tiêu soái, khuôn mặt yêu nghiệt tươi cười nhìn cả lớp " Xin chào các em, nào, mở sách ra "

Cả lớp loạn lên, cũng phải thôi, thầy giáo đẹp trai như vậy sao mà học được chứ.

Phương Nhi này giờ ngồi bất động, khuôn mặt say đắm nhìn Tổng Từ Tuyệt từ lúc bước vào lớp đến giờ, cô ta thích Tổng Từ Tuyệt vô cùng, nhưng bây giờ tổng từ Tuyệt là anh rể của cô ta rồi, cô ta không can tâm, tại sao chứ? Tại sao không phải cô ta mà là Tô Thanh Lam chứ? Con mắt cô ta lóe lên tia thâm độc.

Đang giảng bài, thì cô giơ tay lên tiếng " Lão sư "

Tổng Từ Tuyệt vui vẻ quay mặt lại nhìn vợ nhỏ nói " Bạn học Tô có gì không hiểu, tôi sẽ giảng " Tận tình " lại cho em ngay " khuôn mặt rạng rỡ khiến bao trái tim thiếu nữ ngã quỵ.

" à, em tự dưng đau bụng, có thể cho em xuống y tế không? " khuôn mặt cô tỏ ra đau nhức, khẩn cầu nhìn hắn.

Khuôn mặt đẹp trai nhíu lại, bà xã của hắn đau bụng sao? Chăm sóc bà xã là nhiệm vụ hàng đầu, không cần nói nhiều hắn lên tiếng " Cả lớp tự học, tôi đưa lớp trưởng xuống y tế "

Nhanh chóng, nắm tay cô bước ra lớp, Phương Nhi cắn bút tức giận, cô ta không can tâm, Tổng Từ Tuyệt phải là của cô ta.

Do lực nắm tay của Tổng Từ Tuyệt khá lớn khiến tay cô tê lên, cô rút tay lại kháng nghị " Đau em "

Hắn dừng lại, nhìn tay cô bị nắm đỏ liền ôm lấy cô ăn năn " Xin lỗi, tại anh lo cho em quá, em đau ở đâu? Anh đưa em đi bệnh viện "

Cô lắc đầu, ôm choàng lấy cơ thể to lớn của hắn nũng nịu " em không có sao, em muốn ôm anh nên nói dối thôi "

Tổng Từ Tuyệt cũng ôm lấy cô, hít lấy hương thơm nhẹ nhàng khắc sâu trong tim hắn, bà xã đáng yêu của hắn, tiểu tâm can của hắn.

" Em đúng là tiểu yêu tinh, tiểu tâm can của anh "

Bạn đang đọc truyện *Thầy Giáo Đại Nhân Chính Là Chồng Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 9: Tiểu yêu tinh (1)

Không hiểu sao dạo này Tống Tử Tuyệt rất hay quẩn lấy cô, từ trường cho tới về nhà cho tới khi đi ngủ, quẩn lấy cô không buông ra. Sáng nay thức dậy, thấy hắn vẫn ôm cô chặt cứng không buông, khiến cô dở khóc dở cười nhìn hắn, tay lay lay hắn

" Mau dậy đi, anh mau dậy đi, ngộp chết em rồi "

Hắn mở mắt ra, tay vẫn ôm chặt lấy cô, ngái ngủ. Cô nhìn hắn thật sự rất buồn cười, tay quàng lên cổ hắn nũng nịu " Nay phải về nhà ba mẹ em đó, anh không được quên đâu nhé!"

Mới sáng sớm bị cô làm cho ngứa ngáy thế này rồi, Tống Tử Tuyệt đè cô xuống giường, môi hắn cắn nhẹ lên môi cô, tay không an phận luồn vào áo cô nắn bóp. Tô Thanh Lam thở dốc, sao sáng mới dậy đã động dục rồi a.

Giọng hắn khàn khàn, tay cởi lấy áo ngoài ra, Tô Thanh Lam sờ lên vết sẹo trên ngực hắn, hắn không nói cho cô biết cô cũng không muốn hỏi, hắn thở dốc mạnh hơn, lộ trần cô ra, môi ngấu nghiến môi anh đào của cô.

" Bà xã, anh muốn em " giọng hắn trầm trầm, mị hoặc lấy cô

Tô Thanh Lam ưỡn người, khuôn mặt đỏ lên vì hơi thở của hắn, tay đặt trước ngực hắn " Nhưng...nhưng...um"

Cô đang tính nói nhưng Tống Tử Tuyệt đã nuốt trọn lời nói của cô.

Tay siết nhẹ eo cô, khiến cô " um" lên đầy kích tình. Tay Tô Thanh Lam trượt nhẹ xuống bụng hắn, vô tình chạm nhẹ dưới đũng quần, cảm thấy có gì đó đã cứng lên liền vội rút tay lại, ánh mắt vì tình dục trở nên câu hồn hơn, nhìn thẳng vào mắt hắn rụt rè. Tống Tử Tuyệt cảm thấy bị văng cứng khi cô chạm vào, hắn cúi xuống cắn lên chóp mũi cô " Anh chịu hết nổi rồi, em đúng là tiểu yêu tinh " hắn giải phóng vật bên trong quần ra, còn thịt hung bạo hiện ra, khiến khuôn mặt nhỏ bé của cô càng thêm ửng hồng.

Hắn tách hai chân cô ra, dịch mật ướt ướt tiết ra ngoài, đầu còn thịt từ từ đẩy vào trong. Tô Thanh Lam cắn răng chịu đựng, cảm giác căng đầy khiến cô khó chịu.

Tống Tử Tuyệt nhanh chóng đâm sâu vào, còn thịt hoàn toàn nằm vào bên trong, nâng cơ thể cô lên, hắn bắt đầu đẩy nhanh giai đoạn dạo đầu.

" ờ, huhu...chậm lại...nhanh quá rồi...mmmm...aaa.." Cô ôm lấy hắn, thân thể nảy lên từng nhịp.

Tay hắn bóp lấy hai đầu vú xoa nắn, khiến cô thở không ra hơi, điểm nhạy cảm bị hắn nắm bắt, khiến cô ngoan ngoãn nghe lời hắn.

Còn thịt càng lúc đâm sâu vào hơn, cô cảm nhận có thể đâm xuyên tử cung. Hai mắt cô mơ hồ vì kích tình, cơ thể đỏ ửng lên.

Bạn đang đọc truyện *Thầy Giáo Đại Nhân Chính Là Chồng Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 10: Tiểu yêu tinh (2)

Hắn gầm gừ lên, đẩy nhanh hơn, gằn vài chục cú thúc liên tiếp ra, làm cả cơ thể nhỏ nhắn của cô co lên, bên dưới tràn đầy tinh dịch của Tống Tử Tuyệt.

Tinh dịch nóng bỏng cứ thế bắn hết vào người cô, không sót giọt nào. Khuôn mặt Tống Tử Tuyệt giãn ra, miệng nhếch lên, cúi xuống ngậm lấy môi cô, luồn lưỡi vào khuấy đảo.

" Tiểu yêu tinh của anh, yêu em thế nào cũng không đủ "

Tô Thanh Lam thở dốc, tay ôm lên cổ hắn câu hồn " Tuyệt, muốn nữa, cho em " khuôn mặt cô đỏ lên, ma mị hút lấy linh hồn hắn, làm hắn đắm chìm không lối thoát.

Khuôn mặt trở nên ôn nhu, đặt cô nằm xuống giường, lưỡi hắn liếm nhẹ môi " Được " Nâng chân cô lên, còn thịt cắm trong cơ thể cô to thêm một vòng, Tô Thanh Lam nhắm mắt rên nhẹ " Ờ, thật khó chịu, phía dưới khó chịu "

Hắn thúc mạnh còn thịt vào sâu trong hoa huyệt, khiến cô co người lên, miệng ngân nga như mời gọi hắn nuốt trọn cô.

Từng cú thúc mạnh mẽ như mũi nhọn trọn cô vào bụng, hai tay vịn vào hai bầu ngực tuyết trắng, say mê gặm cắn cô.

Trong căn phòng chỉ toàn tiếng thở dốc của người con gái và tiếng gầm gừ của người đàn ông.

Hiện tại thì Tô Thanh Lam ngồi gục trong lòng Tống Tử Tuyết, khuôn mặt còn ửng hồng vì chuyện ban sáng. Tống Tử Tuyết vẫn chưng bộ mặt như không có gì xảy ra.

Chiếc xe nhanh chóng đến thành phố B, cô nằm trong lòng Tống Tử Tuyết có chút mệt mỏi, miệng ngáp một hơi dài rồi nhìn Tống Tử Tuyết. Đúng là soái ca trong soái ca, khuôn mặt như điêu khắc, lông mi dài, da ngăm ngăm nhưng vẫn có thể nói là trắng, ánh mắt sắc bén như hút mọi vật, trời sinh ra đã ban cho hần sự thông minh quyết đoán, là soái ca yêu nghiệt trong lòng chị em, nghĩ đến đây Tô Thanh Lam có chút chột dạ, nhìn cô xem, chỉ là một con nhóc con chưa tốt nghiệp, chưa việc làm, may mắn lại cưới được một nam thần, có phải kiếp trước cô cứu trái đất không a?

Chiếc xe đất tiền từ từ dừng lại, hần mở cửa xe ra liền bế cô ra ngoài. Tống Tử Tuyết cầm lấy tay cô ánh mắt nhu tình nhìn cô nói " Đến nơi rồi, vào thôi " Tô Thanh Lam mỉm cười gật gật đầu, hần cúi xuống hôn nhẹ môi cô khiến mặt cô ửng đỏ lên. A lại ghẹo cô nữa rồi.

Tô Thanh Lam mở cửa nhà ra, vốn dĩ trước khi qua ở cùng Tống Tử Tuyết mẹ cô đã đưa cho cô một chìa dự phòng, sợ cô về bất cứ lúc nào lúc bà không có ở nhà. Cô bước vào trong liền lên tiếng " Mẹ ơi, con về rồi đây "

Mẹ cô đang lui cui nấu ăn dưới bếp, nghe tiếng con gái gọi liền cấp tốc đi ra ngoài.

Bạn đang đọc truyện *Thầy Giáo Đại Nhân Chính Là Chồng Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 11: Phương Nhĩ tội nghiệp

Cô ôm lấy mẹ mình thật chặt, giọng nói lạc hần

" Con nhớ mẹ quá " vừa nói cô vừa thút thít, cứ như 10 năm chưa thấy mẹ mình.

Bà Tô ôm con gái trong lòng, khuôn mặt cười hiền hậu tay vén mái tóc cô lên nói " Mẹ cũng nhớ con lắm, nào vào nhà đi, cả con nữa Tử Tuyết " mẹ cô nhìn ra cửa thấy hần vẫn đứng một chỗ liền bảo hần.

Tống Tử Tuyết gật đầu, ba cô đang ngồi xem ti vì nghe hôm nay con gái về liền mặc áo mới, pha sẵn nước cho cô, sợ con gái đi đường xa mệt sẽ khát nước.

Tô Thanh Lam cùng mẹ ngồi xuống ghế, Ông Phương thấy con gái mình tay cầm ly nước đưa cho cô " Con gái, đi đường chắc cũng mệt rồi, nào hảo ngồi xuống uống nước đi, cả Tử Tuyết nữa, nào "

Cô nhận lấy ly nước, vui vẻ nhìn ba mẹ, Tống Tử Tuyết đưa hộp quà ra nhìn Phương Khải cười " Ba, đây là chút quà mọn, con tặng ba ", hần lễ phép đưa cho ông, lão ba cười rộ lên nói " Con trai, không cần quà cáp, con đến là lão già này vui lắm rồi " vừa nói vừa vỗ vỗ vai hần, Tống Tử Tuyết chỉ cười cười.

Phương Nhĩ đi chơi về, thấy ồn ào trong nhà, cô ta đoán là Tô Thanh Lam đã về, vui vẻ đi vào trong, vừa vào đến phòng khác cô ta không khỏi vui mừng, làm ra vẻ điếm đạm dịu dàng cúi đầu

" Chị Lam, anh rể, em chào hai người, lâu lắm rồi em mới thấy chị về thăm nhà " cô ta vừa nói vừa dùng ánh mắt si mê nhìn Tống Tử Tuyết, nếu như hần là chồng của cô ta thì tuyệt biết bao, được người đàn ông dung mạo trời phú này yêu thương cô ta cũng đã rất thỏa mãn rồi.

Tống Tử Tuyết hoàn toàn để Phương Nhĩ vào không khí, không đếm xỉa gì tới cô ta, làm cho Phương Nhĩ ngại ngùng xấu hổ.

Đúng lúc mẹ của cô ta Bình Khảm đi xuống dưới, thấy mọi người đông đủ cả liền nói " Ô, tiểu Lam đã về rồi sao, cuối cùng cũng chịu về thăm " lời nói bà ta có ý mỉa mai Tô Thanh Lam, khiến Tô Bích Hoa cảm thấy khó chịu nhứt nhứt, cô này giờ ngồi xem trò hề của Phương Nhĩ trong lòng không khỏi cười xốt cho cô ta, Ha Phương Nhĩ ơi là Phương Nhĩ cô nghĩ Tống Tử Tuyết là ai mà cô dám mơ ước ngang tàn như vậy? Đúng là đầu óc cô ta quá ngây thơ rồi ha ha.

Tô Thanh Lam đứng dậy cúi đầu chào Bình Khảm " Bác Bình, chào bác ", bà ta cười thâm độc trong lòng, con ranh con sao không cút quách đi cho rồi, bà ta cười hiền gật đầu rồi nhìn Phương Nhĩ dịu dàng nói " Tiểu Nhĩ, cũng lâu chị Lam mới về, ra mời nước anh chị đi con ", Phương Nhĩ nghe vậy vui sướng, vậy là cô ta có thể đến gần hơn với Tống Tử Tuyết rồi. Tô Thanh Lam cười lạnh, bà ta nghĩ ai mới là chủ nhà chứ? Không phải vì bố cô nể tình người em đã mất của mình thì cô đã đá bà ta và con gái của bà ra khỏi đây rồi.

Phương Nhĩ thuần thực mời nước Tống Tử Tuyết trong mắt hiện rõ si mê khi nhìn hần, khiến khuôn mặt Tống Tử Tuyết nhần lại ho khan

" Phương tiểu thư, cô có thể tránh ra không? " Ánh mắt hiện rõ sự chán ghét nhìn Phương Nhĩ.

Cô ta hốt hoảng cúi đầu rồi lui ra, hần, hần sao có thể nói trắng trợn như vậy, " Phương tiểu thư "? Hần nói vậy chẳng khác gì xem cô ta như người ngoài.

Chương 12: Muốn bóp chết cô ta

Lão ba cảm thấy không khí trở nên căng thẳng liền nhanh chóng giải vây " Tiểu Lam và tiểu Tuyết lâu lắm mới về, mau vào ăn cơm hôm nay mẹ các con nấu toàn món con thích đấy ", Tô Thanh Lam cũng không muốn chú ý đến hai mẹ con kia, cô về nhà là để vui vẻ nói chuyện với ba mẹ cô mà, sẽ có ngày cô tống hai mẹ con kia ra khỏi đây.

Cô cùng hắn ngồi xuống bên cạnh nhau, Tống Từ Tuyết kéo ghế để cô dễ ngồi xuống làm Tô mẹ cười cười nhìn con gái mình, Phương Nhi cũng ngồi xuống cạnh hắn, cô ta đã quên việc hồi nãy, ngại ngồi cạnh hắn. Bình Khảm thấy con gái có tình ý với Tống Từ Tuyết liền cười, ra là con gái bà thích hắn à, không tệ, nếu nó gả cho hắn thì còn gì bằng, bà sẽ không còn lo gì về tiền bạc, ăn uống phù phê.

Tô Thanh Lam vui vẻ ăn những món do ông xã gấp, miệng đầy ứ đồ ăn. Cô cũng thuận tay gấp đồ ăn vào bát bố mẹ nói " Ba mẹ ăn nhiều vào, sao cứ nhìn con ăn thế " Lão ba cùng Tô mẹ chỉ cười, lâu lắm rồi họ mới có bữa ăn sum họp này, thật sự là quá vui.

Sau khi ăn xong, cô cùng mẹ rửa bát, hắn cùng ba trò chuyện. Phương Nhi luôn đi theo Tống Từ Tuyết chỉ mong hắn nhìn cô ta lấy một lần, Tống Từ Tuyết trò chuyện với lão ba thì Phương Nhi bụng nước ra, cô ta đã thay một bộ váy phấn hồng, khiến cô ta như một bông hoa nhỏ, đáng yêu, nhưng đối với Tống Từ Tuyết ngoài bà xã hắn ra thì không để mắt đến ai, hắn đã nể tình lắm rồi, nếu cô ta còn lấn tới nữa hắn nghĩ hắn sẽ không giữ bình tĩnh mà giết chết cô ta.

Phương Nhi mê đắm nhìn hắn, quá hoàn hảo, đây là người đàn ông hoàn hảo nhất cô ta biết, hắn đẹp trai đến yêu nghiệt, hắn có quyền lực, hắn có cơ ngơi, vừa nghĩ đến thôi Phương Nhi đã thấy tuyệt vời, nếu hắn là của cô ta thì, ôi mới nghĩ thôi cô ta đã sướng rên rồi. Phương Nhi ngồi cạnh xuống, lên tiếng " Anh Tuyết ".

Tống Từ Tuyết đang nói chuyện với Phương Khải, liền nghe cô ta gọi tên, hắn nhử mày nhìn Phương Nhi, cô ta giật mình, khuôn mặt trùng xuống như muốn khóc, đúng lúc Tô Thanh Lam đi ra, ôm chầm lấy Tống Từ Tuyết cười nói " Tuyết, về thôi anh ", hắn nhéo lấy cái mũi nhỏ nhắn của cô cười " Được ". Phương Nhi uất hận, cô ta không can tâm, không can tâm, tại sao cô ta luôn không bằng Tô Thanh Lam, người đàn ông hoàn mỹ đó cũng là của cô ta, tại sao chứ? Càng nói, mắt Phương Nhi càng đỏ.

Tống Từ Tuyết nắm tay bà xã đi ra xe, mở cửa xe cho cô đi vào, Bình Khảm choáng ngợp với sự giàu sang của hắn, có cả tài xế riêng sao, con gái bà mà gả cho hắn thì bà sẽ cũng có cơ ngơi như vậy.

Ngồi trong xe, Tô Thanh Lam mệt mỏi nằm gác trong lòng hắn, môi hơi chu ra nói " Phương Nhi thật đáng ghét, em muốn tống khứ cô ta ra khỏi nhà em ".

Tống Từ Tuyết cười cười, hôn lên tóc cô vỗ về " Từ lúc nào mà bà xã anh lại nhỏ mọn như vậy? Hừ? " nói xong bé cô lên, đặt ngay ngắn lên đùi hắn. Tô Thanh Lam phồng má lên nói " Nhỏ mọn thì sao chứ, hừ hừ em ghét, vậy anh cũng ghét em sao? " Tống Từ Tuyết cọ má hắn lên má cô làm nũng " Nào có, em đáng yêu như vậy, anh yêu em còn chưa đủ, sao ghét em được chứ, bà xã thật nghĩ oan cho anh "

Tô Thanh Lam cảm thấy nhột nhột, bàn tay xấu xa kia đang lần mò vào áo cô, hắn đúng là tưng dục quá độ rồi a. Cô nhéo bàn tay kia nói " Anh tưng dục quá độ rồi đó ", Tống Từ Tuyết cười tà, tay kéo áo cô lên, ánh mắt nhuốm một chút dục vọng, cô thờ dài, cố gắng thoát khỏi cái ôm kia nói " Tuyết, về nhà đi, đừng trên xe mà "

Chương 13

Tô Thanh Lam cố gắng thoát khỏi cái ôm kia của hắn, cô sợ hắn sẽ muốn cô ngay trên xe, hắn không ngại nhưng mà cô ngại. Tống Từ Tuyết thờ nặng nề, phía dưới trở nên căng cứng hơn bao giờ hết, khuôn mặt nhuốm đen vì dục vọng. Tô Thanh Lam mím môi nói

" Tuyết, đừng mà anh, em sợ người khác sẽ nhìn thấy mất " Cô lo lắng cắn nhẹ vào môi mỏng.

Tống Từ Tuyết cố nhẫn nhịn, liền cúi xuống gặm cắn môi cô, để xoa dịu lửa dục trong lòng. Cô cũng ngoan ngoãn để anh hôn, không dám động mạnh.

Nhưng đối với đàn ông đang động dục mà nói, được ôm người phụ nữ mình yêu thì càng muốn dày vò, hưởng chi bà xã hần vừa đáng yêu vừa mềm mại như vậy, khó lòng mà kiềm chế được.

Tay hần niết nhẹ đầu vú cô, khiến cô nỉ non rên nhẹ " Ân, đừng ", Tống Tuyệt hừ lạnh, cắn nhẹ cái mũi nhỏ xinh của cô coi như chấp thuận.

Xe dừng lại cổng biệt thự, Tống Từ Tuyệt mở cửa xe ra, nắm lấy tay cô đi ra ngoài, Tô Thanh Lam vươn tay lên hít thở bầu không khí rồi cười nghịch ngợm " A, về nhà rồi, thật thoải mái hi " Hần phì cười rồi đưa tay xoa đầu cô dặn dò " ừ, em mau lên phòng nghỉ ngơi đi, anh phải lên công ty có tí việc "

Tô Thanh Lam có chút thất vọng nhưng vẫn đưa tay vẫy vẫy với hần " Anh đi cẩn thận nhé " rồi cô đi vào trong.

Tống Từ Tuyệt thở dài rồi đi vào xe. Chiếc xe nhanh chóng lăn bánh đến công ty.

Tô Thanh Lam có chút chán nản, cô lẩn qua lẩn lại trên giường liên tục thì điện thoại reo lên khiến cô giật mình ngồi dậy, cầm lấy điện thoại áp lên tai giọng nghi hoặc

" Chị đây, có gì sao? Nếu là chuyện em lại trốn Cẩn Hoan Dụ thì đừng nói với chị nhé! "

Cô gái kia tắc lưỡi một cái nói " Chị, chị giỏi thật đó, biết em trốn luôn hả? Hiện giờ là em đang đứng dưới biệt thự đây "

Tô Thanh Lam ngó người, cô mở cửa phòng ra lạch đạch chạy xuống, đập vào mắt cô là cô gái lúc nãy chính xác hơn là cô ấy đang ngồi thư giãn ăn bánh và xem tạp chí, Tô Thanh Lam vỗ chán, tiến lại gần cô gái kia hơn. Cô vỗ nhẹ vào vai cô gái đó nói

" Đây Triển Âm, em đừng có....á á trời ơi.. " cô hét lên, hai bàn tay nắm chặt cổ tay Triển Âm giọng run lên vì vui mừng

" Sao hả? Thấy em lợi hại không? Nên em mới trốn qua đây đó " Giọng nói đầy hãnh diện.

" Triển Âm, em là nhất, em là nhất, chúng ta hãy đi đến thế giới của chúng ta nào " Tô Thanh Lam nắm lấy tay Triển Âm giọng có phần lạc hần.

Triển Âm gật gật đầu, nhét hai tâm vé vào túi " Mà, hôm nay phải đi liên đồ, chỉ có một đêm thôi "

Tô Thanh Lam gật đầu hiểu ý, cô dắt tay con nhóc kia chạy lên phòng khiến cả quản gia cũng hết hồn. Cô lục tung tủ quần áo ra để chọn ra bộ đồ ưng ý nhất, Triển Âm ngồi trên giường dong đưa chân nói " Chị chọn lâu quá a " nói xong tay đưa lên miệng ngáp một cái. Tô Thanh Lam cầm bộ quần áo kia lên, đi vào phòng tắm thay đồ giọng vọng ra hỏi

" Nhưng mà chị sợ Từ Tuyệt sẽ về sớm, mà em không sợ Hoan Dụ sẽ mắng em sao? "

Triển Âm chỉ thờ dài sau đó lại nói " Em nói chị biết, hôm nay em và chị sẽ trốn đi, để cho hai người kia tìm chúng ta " giọng nói đầy hưng phấn và chắc nịch.

Tô Thanh Lam bước ra ngoài, trông rất năng động một quần Jean cao tới eo và một áo hai dây màu xám. Cô bĩu môi nhìn Triển Âm " Âm Âm à, em lại cãi nhau sao? "

Triển Âm chột dạ nhưng vẫn lắc đầu, Tô Thanh Lam nhìn chăm chăm vào hai mắt Triển Âm khiến cô ấy cúi đầu nói " Thật ra là anh ấy không cho em đi lên công ty anh ấy làm việc, nên bọn em đã cãi nhau a " câu nói về sau càng lúc càng nhỏ dần.

Tô Thanh Lam thờ dài, nắm lấy tay Triển Âm ra khỏi phòng, ông quản gia từ dưới lầu nhìn lên hỏi " Phu nhân cô sẽ đi đâu sao? "

Cô gật gật đầu, bước ra phía cổng, rồi lại nói với quản gia " à, bọn cháu hôm nay có việc tới tối sẽ về, cháu sẽ đi taxi " rồi quay người cùng Triển Âm trôi đi. Ông quản gia thờ dài, ông chủ về lại không thấy phu nhân lại nổi giận cho mà coi.

Bạn đang đọc truyện *Thầy Giáo Đại Nhân Chính Là Chồng Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 14

Hai cô gái kéo tay nhau đi vào giữa biển người, khuôn mặt Tô Thanh Lam mê đắm nhìn người trên sân khấu hô to " Hoa Thần Vũ, em yêu anh, Thần Vũ a "

Triển Âm cũng hùng hổ không kém " Thần Vũ, Thần Vũ " rồi cùng mọi người hòa nhau hô tên, không khí sôi động, người với người lấn áp lấy nhau, cùng nhau tận hưởng không khí vui vẻ.

So với không khí vui vẻ bên đó, bên đây u ám hẳn, Tống Tử Tuyết ngồi vắt chéo chân ở ghế, khuôn mặt u ám đầy tức giận, hần cố về sớm để làm bảo bối hần vui, nhưng sau khi hần trở về liền không thấy cô ở nhà, cô đã cùng Triển Âm chạy trốn đi. Hần tức giận đến ngút trời, khiến mọi người dè dặt không dám đến gần, nhưng dáng ngồi của hần khiến không ít cô hầu gái mê đắm, quá khí chất, quá vương giả.

Ngoài cửa có một thân ảnh cao lớn tiến vào, khuôn mặt hòa nhã hơn Tống Tử Tuyết nhưng sâu trong ánh mắt là lửa giận. Lão quản gia cung kính chào hần " Cẩn tiên sinh, mời ngài ngồi " Cẩn Hoan Dụ gật đầu, ngồi xuống nhìn Tống Tử Tuyết mở miệng " Vợ anh cũng thật là hay "

Tống Tử Tuyết nhắc nhẹ ly rượu trên bàn lên thương thức nói " Về dạy dỗ lại con gái cậu đi, đừng có mà cãi nhau lại qua đây dẫn vợ tôi đi " thật sự nếu không phải vì Tô Thanh Lam hần cũng không muốn tiếp xúc với ai.

Cẩn Hoan Dụ cười khẩy, tay đánh từng nhịp lên thành ghế nói " Anh nói nghe thật đau tai đấy! Lúc trước vợ anh cũng chẳng dẫn vợ tôi đi sao? "

Tống Tử Tuyết nhìn thẳng vào mắt hần, giọng nói khiến mọi người xung quanh hần lạnh sống lưng " Cậu muốn gì đây? Muốn gây sự với tôi sao? "

Lắc lắc ly rượu trong tay, Cẩn Hoan Dụ cười rộ lên " Ha ha, anh biết rõ, anh và tôi ngang nhau, chỉ kém là tôi không có làm trong hắc đạo giống như anh! "

Ánh mắt hần nổi lửa lên, mọi người nhìn vào không khỏi sợ hãi, hai lão đại ngồi nói chuyện với nhau quả là đau tim, chỉ sợ lại có máu đổ ở đây thôi a.

" im miệng " hần lớn giọng, hần không muốn cô biết hần là xã hội đen, với tính cách của Tô Thanh Lam chỉ e khi nghe xong sẽ lập tức sợ hãi. Điều này khiến hần sợ, hần không muốn giấu nhưng cũng không muốn nói.

Ở ngoài cửa, một tên vệ sĩ chạy vào cúi đầu chào hần rồi nói " Chủ tịch, đã tìm được phu nhân rồi, đi cùng Cẩn phu nhân ở khu phố F gần trung tâm " nói xong lại lui ra. Tống Tử Tuyết đứng lên, quản gia liền khoác áo vest lên người hần, Tống Tử Tuyết phát tay cho mọi người giải tán.

Cẩn Hoan Dụ cũng đứng dậy, đi ra ngoài, triệu tập mọi người đến thành phố F.

Tống Tử Tuyết ngồi lên xe, ra hiệu khởi động xe, Tống Tử Trần gật đầu. Xe bắt đầu di chuyển nhanh, tay cầm điện thoại ấn vào gọi

Tô Thanh Lam đang vui vẻ nên không để ý điện thoại mình đang eo im ỏi, cô cùng Triển Âm vui vẻ mà không biết tối nay sẽ thế nào a.

Điện thoại không phản hồi, hần cười khẩy, miệng lẩm bầm " Hừ, không dạy dỗ em đúng là không được ".

Sau khi kết thúc buổi âm nhạc, Tô Thanh Lam cùng Triển Âm đi mua đồ ăn, cơ thể ướt đầm mồ hôi khiến cô có chút khó chịu. Triển Âm mua một đồng hồ ăn rồi ra bàn ngồi xuống nói

" Đúng là quá tuyệt, mọi thứ thật sôi động, cứ như trong mơ vậy!"

" ừ, đúng là rất vui " Cô cũng gật đầu tỏ vẻ đồng ý

Tô Thanh Lam chỉ ăn vài miếng bánh rồi uống nước, cô bỗng nheo mắt lại, nhìn đám đông phía bên kia thắc mắc, sao mà đông như thế? Có chuyện gì sao? Cô nhìn thật kĩ rồi điếng người đánh vào tay Triển Âm lo lắng nói " Tiểu Âm, là...là chồng em và Tử Tuyết họ đang tìm chúng ta kìa "

" phựtttttt " Triển Âm bị sặc, ngoáy đầu lại thì thấy khuôn mặt của ông xã nhà mình. Cô cúi đầu xuống nhìn Tô Thanh Lam nói " Chị Lam, còn không mau chạy "

Tô Thanh Lam gật đầu, nhưng trong lòng có chút chần chừ, Triển Âm kéo tay cô chạy đi. Vì lúc này hò hét nhiều và đứng lâu khiến chân cô có chút tê rần, không may ngã khụy xuống, Triển Âm thì lo lắng nhìn cô nói " Chị Lam, chị không sao chứ "

Cô lắc đầu, bỗng từ đằng sau truyền đến một giọng nói quen thuộc

" Tô Thanh Lam, hôm nay em chết chắc với anh " rồi nhắc bóng cô lên vai.

Triển Âm lo lắng tính đi theo nhưng phía sau lưng cô lại có sát khí, khiến Triển Âm nuốt nước bọt than thầm " Thôi tiêu rồi "

Cẩn Hoan Dụ bế cô lên, khuôn mặt tuy hòa nhã nhưng bên trong thì đầu một bụng tức giận, nhìn vợ nhỏ của mình. Triển Âm biết mình đã làm sai liền ôm chặt cổ hần lấy lòng " Hoan Dụ, thật là nhớ anh nha "

Bạn đang đọc truyện *Thầy Giáo Đại Nhân Chính Là Chồng Em* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 15: Anh là đồ Biến thái

Bị đẩy vào trong xe, Tô Thanh Lam có chút phản kháng lại, hấn gọng hai tay cô lên cửa xe chất vấn

" Em hay thật đấy "

Tô Thanh Lam cười gượng, né mặt sang chỗ khác giống như chột dạ, không lẽ lại nói vì hai tấm vé được gặp nam thần nên bỏ chồng đi theo nam thần a? Không không cái tính cách của Tống Tử Tuyết là ghen vô độ, giấm chua thúc thúc, cần phải xoa dịu hấn nếu không đêm khó lòng mà lành lặn a.

" Em, em chỉ là " cô lúng túng muốn nói nhưng lại không biết làm sao cho đúng.

" Nuông chiều quá là không tốt, phải trói chặt em lại để em không đi lung tung nữa" Khuôn mặt đẹp trai kè sát mặt cô, cần nhẹ lên tại coi như lời cảnh cáo.

Tô Thanh Lam ngượng ngùng, trong xe còn có người a. Nhưng mà Tống Tử Tuyết đang giận, cô không muốn hấn nổi điên lên, đành phải nhu thuận theo ý hấn.

" Em sai rồi, ông xã, người ta sai rồi " cô nằm trong lòng hấn nũng nịu, hai mắt uơn ướt lên.

" Anh muốn ăn " thịt " bà xã " Ánh mắt trở nên nguy hiểm, sáng nay đã muốn cô rồi, tối nay xem em thoát đưng không bà xã.

Triển Âm bị kéo đi, khuôn mặt uất ức, đúng lúc các fan tập chung lại một chỗ hò hét " Hôm nay cũng là buổi kí tặng xin chữ kí đó, số lượng có hạn, ôi tớ hạnh phúc quá " rồi cười to đi thẳng vào đại sảnh.

Triển Âm cũng sáng mắt muốn đến thông báo với Tô Thanh Lam nhưng tay bị Cẩn Hoan Dụ kéo đi đầy bất lực. Triển Âm cố kéo tay mình lại nói " Em, em muốn đi vệ sinh "

" Đừng giờ trò nữa " Cẩn Hoan Dụ đen mặt.

" Em muốn đi thật mà " vừa nũng nịu vừa lắc tay ai kia.

Cẩn Hoan Dụ mềm lòng, liền buông tay cô ra nói " Được, anh đứng đây đợi em, lại trốn đi là tối nay anh không tha cho em " lời nói đầy đe dọa từ ác sói.

Triển Âm có chút sợ hãi, gạt đầu nhỏ đầy chắc nịch " Em biết rồi " cô chạy đi vào nhà vệ sinh. Cô cầm điện thoại ẩn vội chỉ mong bên kia nghe máy mau mau.

" Reng " điện thoại vang lên khiến cô giật mình, cô đẩy khuôn mặt háo sắc của Tống Tử Tuyết ra nói " Em có điện thoại, anh còn không mau dừng lại "

Tống Tử Tuyết hừ lạnh, dù không hôn cô nữa nhưng tay vẫn ôm chặt cô vào lòng. Muốn nghe xem cô nói chuyện với ai.

" Ủm, chị nghe "

" Tiểu Lam, xiu nữa, ngay đại sảnh Hoa Thần Vũ sẽ kí tặng và bắt tay Fan quan trọng nhất là số lượng có hạn " Triển Âm nói một mạch, rồi thở phì phò.

" Em nói cái gì? Thật chứ? Hiện em đang ở đâu? Chị, chị qua ngay " Tô Thanh Lam gần như hét lên, tay cô còn hơi run, nắm tay với nam thần sao, đó là thứ cô muốn từ đó đến nay.

Nhưng Tô Thanh Lam quên mất, Tống Tử Tuyết đang ngồi kế bên, liền quay qua nhìn khuôn mặt đen thui của hấn không khỏi than thầm, cô có chút miễn cưỡng lay lay tay hấn

" Ông xã, em đi tìm Tiểu Âm một lát, anh đợi em nhé? Được không anh? "

Tống Tử Tuyết nhắm mắt không muốn nghe, tìm cô ta xong rồi hai người lại trốn hấn đi nữa sao? Không được, tuyệt đối không. Cô biết Tống Tử Tuyết giận rồi, cô trườn lên ôm lấy cổ hấn, môi cắn cắn lên môi hấn lấy lòng

" Ông xã, em đi một chút thôi, nha, nha anh, làm ơn đi, Tiểu Âm là em của em, em phải tìm cô ấy, đi mà anh" Cô thật sự dùng hết chiêu rồi a.

Bầu không khí vẫn im lặng, Tô Thanh Lam hít một ngụm khí, đè nén tâm tình của mình " Được rồi, anh muốn làm sao? Mau nói đi a "

Tống Tử Tuyết liếc sang, miệng phun ra đầy chữ xấu hổ " Đêm nay em phải khiến anh thỏa mãn, sao? Được không?" mắt hấn sáng quắc lên, thích thú nhìn cô.

Tô Thanh Lam mím môi, quá đáng, quá đáng a, khuôn mặt nhỏ nhảnh đỏ lên, tay bấu lấy váy, miễn cưỡng gạt đầu

" Anh là đồ biến thái, được, theo ý anh " rồi mở cửa xe rồi chạy đi.

Tô Thanh Lam nhìn xung quanh để kiểm hình bóng của Triển Âm, một lực nhẹ đập nhẹ lên vai cô

" Lẹ nào chị, trể mắt " Triển Âm thờ dốt.

Hai người cùng nhau chạy nhanh vào đại sảnh xếp hàng, Oa nhìn từ góc nhìn này Hoa Thần Vũ đúng là đẹp trai a ~ quả là soái ca của bao thiếu nữ.

Hàng càng ngày càng thưa dần, còn một hoặc hai người nữa là đến cô rồi a, Triển Âm cũng hồi hộp không kém liền lo lắng " Chị, em lo quá đi, chị xem môi em có nứt không, tóc em như vậy có ổn chưa? A đến em rồi " Tô Thanh Lam không khỏi phì cười, cô cũng đang lo lắng đây, không biết tóc tai như vậy được chưa.

Cuối cùng là hàng của cô, Tô Thanh Lam đưa tay ra để nắm lấy tay Hoa Thần Vũ, tim đập nhanh như muốn nhảy ra ngoài, khuôn mặt ửng đỏ nhìn nam thần của mình, rồi đưa cuốn sổ tay ra để hán kí, sau buổi kí tặng đó cô cùng Triển Âm lên lút ra ngoài gào thét.

" Trời ơi, đôi tay này chị thề sẽ không bao giờ rửa, hạnh phúc chết thôi " Sung sướng là từ để tả cái cảm giác của hai người lúc này.

Triển Âm gật gật đầu, rồi vẫy tay nói với cô " Em về đây, không tên Hoan Dụ lại mắng em mất, tạm biệt " rồi quay người rời đi.

Tô Thanh Lam cũng xoay người rời đi, ra đến xe, cô liền nhét cuốn sổ tay vào túi xách, chỉnh đốn lại quần áo rồi mở cửa xe đi vào.

Ách, sao, sao lại nổi giận, cô đã làm gì sai sao? Tô Thanh Lam muốn xuống xe lại bị một lực kéo mạnh lôi về sau. Hơi thở nguy hiểm phả vào tai khiến cô rùng mình, giọng nói trầm thấp

" Hừ, bà xã, đi gặp nam thần xong rồi, nắm tay cũng đã được rồi, em không có gì để nói với ông xã sao? Tô Thanh Lam "

Tô Thanh Lam nuốt nước bọt, khuôn mặt nhỏ cười cười nói " A, chỉ, chỉ là em đi xin dùm chữ kí cho bạn họ thôi, em làm gì có mê Hoa Thần Vũ....à không...anh tin em đi " Đã thấy mình lỡ lời, trong lòng không ngừng phì nhỏ, Tô Thanh Lam mày đúng là đồ con heo, chưa đánh đã khai.

Bạn đang đọc truyện *Thầy Giáo Đại Nhân Chính Là Chồng Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 16: Giận

" A anh bình tĩnh đã " Cô đẩy cái đầu đang hôn cổ mình ra.

" Anh đang rất bình tĩnh " Khuôn mặt đen như đất nồi mà lại bảo bình tĩnh, anh đang nói dối ai vậy?

Chiếc xe dừng hẳn ngay cổng biệt thự, Tống Tử Tuyết bế cô vào trong, quản gia cúi đầu cung kính nói " Ông chủ, phu nhân ".

Hắn phân phó với quản gia " Hôm nay phu nhân đã mệt, cho mọi người nghỉ hết đi " rồi hắn sai chân đi lên lầu, quản gia cung kính gật đầu rồi đi phân phó.

Tô Thanh Lam chật vật, bị mang vác như vậy khiến cô vô cùng khó chịu, cô đánh vào vai Tống Tử Tuyết cầu kinh " Anh mau bỏ em xuống, em không phải đồ vật, anh là đồ con heo " cô bịt miệng lại, quên mất ai mới là người nổi giận, hắn đen mặt lại, thả cô xuống xoay người đi vào thư phòng, không thèm quay lại nhìn cô một cái.

Trong lòng đầy ủy khuất, cô chạy theo phía sau lưng hắn hối lỗi " Ông xã, em xin lỗi, em không có ý định mắng anh đâu, ông xã, nhìn em đi " Hắn vẫn im lặng, đi một mạch đến thư phòng rồi đóng sầm cửa lại, bỏ mặc Tô Thanh Lam đáng thương ở ngoài.

Cô đứng nhìn cánh cửa trước mặt, khoanh tay trước ngực nói " Được, em xem anh giận em bao lâu, đêm nay em sẽ về nhà mẹ " Cười đắc ý trong lòng, xem anh có ra mở cửa căn em không.

1 phút, 2 phút vẫn không có động tĩnh, cảm giác muốn đá văng cái cửa kia một cước, cô dậm chân xuống sàn bực lộ con giận dữ của mình, Tống Tử Tuyết, anh đợi đó, anh dám lơ em, cái đồ chú già nhà anh.

Tống Tử Tuyết trong phòng cũng không khá là bao, chật vật vì dục vọng của chính mình, dưới đũng quần nhô cao, hắn kéo khóa quần ra côn thịt liên bật ra ngoài, hắn búng nhẹ vào đầu côn thịt thầm mắng

" Chết tiệt, mày thôi cương lên vì cô ấy đi "

Nói thì dễ, chỉ cần gắp bà xã nhỏ của hần thôi thì hần liền có phản ứng giống như cá gặp nước vậy, chỉ muốn đè cô dưới thân mà dày vò tới khi không còn tinh lực nữa thì thôi. Hần thở dài đành phải tự mình giải quyết với cái dục vọng này.

Hơi thở trở nên nặng nề, tay vuốt thật nhanh côn thịt, miệng không ngừng kêu tên cô, trong đầu toàn suy nghĩ về cơ thể nhỏ nhắn của Tô Thanh Lam cùng hần triển miên. Hần gầm lên một tiếng thỏa mãn rồi bắn ra, tinh dịch chảy hết xuống dưới đất.

Còn Tô Thanh Lam thì thoải mái tắm rửa, chà khắp cơ thể, rồi xối nước, làn da mịn màng đỏ ửng lên trông cô lại càng quyến rũ, Tô Thanh choàng áo tắm lên người rồi bước ra ngoài, cô mở tủ ra lấy một bộ đồ ngủ rồi lon ton đi tìm máy sấy tóc. Cô lục tung căn phòng lên thì không tìm được máy sấy tóc, đành lấy khăn lau khô tóc rồi mặc đồ vào.

Hiện tại trong căn nhà chỉ còn cô và Tống Tử Tuyệt, cô phi nhỏ hần a, bao nhiêu tuổi rồi mà còn giận hờn kiểu con nít như vậy chứ? Cô đây mới không thêm quan tâm hần đâu.

Tô Thanh Lam cảm bình tưới nước ra ngoài, lâu lắm rồi cô không tưới hoa, cảm giác yên bình thật, vừa tưới cô vừa ngân nga bài hát yêu thích của mình. Hoàn toàn bỏ quên Tống tử Tuyệt như thế nào.

Bạn đang đọc truyện *Thầy Giáo Đại Nhân Chính Là Chồng Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 17: Trong vườn đầy kích tình

Gió lay nhẹ khiến cơ thể cô thấy rất nhẹ nhõm, không biết bây giờ ba mẹ đang làm gì a, cô phải mau tổng khứ hai người kia ra khỏi nhà cô. Vốn dĩ cô sẽ không ghét Phương Nhi hay Bình Khảm, do ba cô có lòng thương mới cho họ ở nhờ nhà, họ còn không biết điều báo đáp ba mẹ cô mà chỉ ăn chơi phung phí tiền bạc ba cô. Nhiều lần cô với mẹ đã nói chuyện với ông nhưng vì không ai chấp chứa hai mẹ con kia nên ba cô đành phải cho họ ở tiếp, mà không chỉ cho ở mà còn bỏ một số tiền lớn để cho Phương Nhi đến trường cô học. Còn nói, hồi trước cô ta còn dám đi ăn cắp tiền của mẹ cô liền bị cô phát hiện, nhưng Bình Khảm lại bao che con gái mình, nói cô ta còn nhỏ không hiểu chuyện, nói cô làm chị đừng nên bắt nạt em, thật sự nghe xong cô chỉ cười khẩy, bước lên phòng mình. Nếu không đuổi hai người đó đi không biết họ còn làm cái chuyện gì trong nhà cô nữa, thật là mặt dày.

Còn 2 ngày nữa cô ra trường rồi a, cô nên thực tập công ty nào đây a, các lão sư đã khuyên cô nên vào công ty đang nổi tiếng trong nước và toàn thế giới đó là công ty của Tống gia, tức là công ty của thầy Tống. Lúc đầu cô có chút phân vân, nhưng cô biết Tống Tử Tuyệt là một người công tư phân minh, không phân biệt, chỉ cần có tài có đạo thì chắc chắn sẽ được ứng tuyển, cách làm việc trong công ty của Tống gia rất nghiêm khắc, vì là công ty lớn, cũng có các chi nhánh nhỏ nhưng không phải có tiền có quyền là sẽ được nhận. A thật là đau đầu, cô không biết phải làm thế nào.

" Tô Thanh Lam " tiếng gọi lớn khiến tâm hồn nhỏ của cô muốn rớt ra ngoài.

Tống Tử Tuyệt lo lắng đi tìm cô, lúc đi ra phòng định làm hòa với cô, nhưng lại không thấy cô trong phòng, nhà tắm, nhà bếp và cả phòng khách cũng không thấy cô, khiến đầu hần căng lên, lo lắng cho cô đã có chuyện gì, hần đi ra ngoài liền thấy Tô Thanh Lam đang ngồi thờ thẫn ngoài vườn.

Hần đi lại gần cô, cơ thể to lớn ôm trọn lấy cô vào lòng, cô có thể cảm nhận được tim hần đang đập rất nhanh, Tô Thanh Lam vuốt nhẹ sau lưng hần để hần bình ổn hơi thở, nhỏ giọng nói.

" Có gì sao? " Cô thắc mắc

Ánh mắt hần nhìn chăm lấy cô, khiến cô rụt người lại lo sợ, hần nhanh chóng găm lấy môi Tô Thanh Lam, mang hết sự lo lắng lên môi cô coi như trừng phạt. Tô Thanh Lam chống hai tay lên ngực hần, há miệng ra để hít lấy không khí, thuận tiện cho lưỡi Tống Tử Tuyệt đưa vào, càn quét hết trong miệng, lưỡi cô bị hần treu ghẹo có chút đau rát, không khí cũng bị hần chiếm, cái đầu nhỏ lắc lắc vì không thở được.

" Ừm...Tử Tuyệt..a..em không thờ được "

Nhận thấy cô cũng sắp không chịu được, Tống Tử Tuyệt dừng lại, nhưng tay hần lại đưa vào áo cô, cời bỏ lớp áo nhỏ bên trong khiến cô la lên.

" Ách, Tuyệt, đừng mà " Cô chặn lấy cái tay kia.

" Em khiến anh lo lắng, đây là sự trừng phạt của em " Hần lớn giọng uy hiếp.

Tay vén áo cô lên, cặp ngực trắng như tuyết hiện trước mặt hần, nhũ hoa hồng hồng có chút cứng lên vì lạnh, cô xấu hổ nhắm mắt lại.

" Em biết rồi, vào trong đi, đừng ngoài đây, sẽ có người thấy " nếu có người thấy chắc cô chết vì chuyện này quá a.

Tay hần nhéo lên hai núm vú, miệng nhếch lên " Ai thấy? Hôm nay họ về hết rồi, chỉ còn anh và em thôi bà xã "

" Ừm, đau quá, anh đừng nhéo nữa " Hai ngực cô bị hần nhéo muốn rơi xuống luôn rồi.

Hắn đưa lưỡi liếm hai bên vú cô, rồi ngậm vào, lưỡi hắn liếm quanh vú kia, còn một tay thì vân vê vú bên này. Cảm giác trước ngực tê lên, khiến cô không kìm được mà rên lên, ngửa cô ra đằng sau thờ dốc, cảm giác không nói lên lời được.

Hắn day day hai núm vú khiến chúng sưng lên, hiện tại hai bên đều ướt đẫm cho nước miếng của hắn. Răng hắn cắn một cái bên vú khiến cô giật mình, tay kia của hắn còn nhéo vú cô nữa, cơ hồ sắp rớt mất, hắn phát điên cái gì a.

"Đau quá, anh mau dừng lại cho em " Cô dùng hết sức đẩy cái đầu li lợm kia ra khỏi ngực mình.

Tổng Tử Tuyệt nhả một bên vú ra, hai tay xoa xoa vú cô, miệng cười tươi.

"Em nói xem, hôm nay em làm cái chuyện tốt gì, gạt anh đi theo trai? Em nghĩ anh đang làm gì? Hử? " Càng nói hai tay hắn càng dùng lực.

"Không, không có mà, đau quá, anh đừng nhéo nữa, em biết em sai rồi, ừm " cả cơ thể vùng vẫy thoát khỏi nanh vuốt kia.

Tổng Tử Tuyệt cúi đầu xuống, lưỡi liếm lên xương quai xanh kia, rồi mút, tay lại lần xuống dưới, cời bỏ quần của cô. Tô Thanh Lam khóc không ra nước mắt, trong lòng không ngừng chửi hắn, đồ bạo dâm, đồ cuồng tình dục.

Giờ trên cơ thể cô không còn mảnh vải che thân, khuôn mặt cô đỏ lên, che mặt vào hõm vai hắn, miệng rên như mèo nhỏ. Bà xã hắn luôn khiến hắn mất khống chế, giọng hắn có chút khàn.

"Bà xã, em biết không, trong đầu anh lúc nào cũng suy nghĩ về em, suy nghĩ về khuôn mặt kích tình của em lúc bị anh đâm đến dục tiền dục tử, miệng nhỏ lúc nào cũng cầu xin anh đâm em, còn có huyết nhỏ lúc nào cũng mút chặt lấy anh " Hắn phun ra những lời nói đầy đầy gian tà, khiến khuôn mặt đã đỏ của cô giờ càng đỏ hơn, lắc đầu nói.

"Biến thái, đừng nói nữa, đừng nói nữa "

Bạn đang đọc truyện *Thầy Giáo Đại Nhân Chính Là Chồng Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 18: Bị cấm đến trường.

Hắn cời bỏ quần mình ra, quăng xuống đất, còn thịt đã cương cứng từ lúc nào đang cọ xát dưới bụng cô. Tô Thanh Lam sợ muốn chết, cô muốn chạy trốn.

"Em xem, nó đang nhớ em " Rồi cầm tay cô đặt lên còn thịt.

"Huhu...đừng như vậy, em không muốn " Tay cô muốn rút lại, còn thịt cứng cáp nóng muốn bỏng tay, khiến tâm cô còn sợ hơn.

Khuôn mặt Tổng Tử Tuyệt giãn ra, hắn nhắc cả cơ thể cô ngồi lên đùi hắn, tay hắn cầm lấy còn thịt rồi từ từ đưa vào trong cô, cảm giác căng cứng khiến mặt cô nhẩn lại, rồi chạm đến miệng tử cung, tay cô bám chặt lên vai hắn, cô sợ nhất tư thế này a, như muốn xé toạc cô ra làm hai vậy.

Hắn nhắc cả cơ thể cô lên rồi lại đẩy xuống, cảm nhận phía dưới đang gát gao mút chặt còn thịt, khiến hắn muốn giãy vò, điên cuồng loạn động, nhưng xem khuôn mặt nhẩn lên của vợ nhỏ hắn lại không cam lòng, sợ cô sẽ đau nên hắn sẽ từ từ để cô thích ứng.

"Tuyệt, ừm.....á.....có chút sâu rồi....nha..a..a....ô " cơ thể cô nhún nhảy trên người hắn , hai bầu vú lắc lư trước mặt hắn khiến hắn ngửa ngáy mà cắn vào miệng.

Còn thịt cứ đâm rồi ra, lâu lâu hắn lại đâm mạnh khiến cô thở không ra hơi, ở trên và ở dưới đều là khoái cảm, khiến đầu óc cô nhũn ra.

Tổng Tử Tuyệt thấy cô như vậy, liền nhịn không được, ôm chặt lấy eo cô đâm mạnh, làm còn thịt đâm sâu miệng tử cung nhiều lần.

"Chết tiệt, anh muốn phát điên vì em! Sướng không? anh làm em sướng không? Mút chặt như vậy " Rồi lại cắn lên cô, phía dưới càng lúc càng mạnh.

"Ồ, sướng...Mạnh quá....á...em sắp...sắp ra....nha...đừng mà " Cô lắc đầu van xin.

Hắn ôm cả người cô rồi thúc mạnh, còn thịt đâm được vài chục cái rồi xuất ra, tinh dịch nóng chảy đầy trong bụng cô. Khiến cơ thể cô muốn tan ra, hoa huyết vẫn bị hắn cấm.

Tô Thanh Lam thờ dốc, tay ôm lấy cổ hắn. Tổng Tử Tuyệt dù đã xuất ra nhưng vẫn chưa thỏa mãn, hôn lên má cô một cái cười nhẹ.

"Nào, lên phòng chúng ta lại tiếp tục "

Hai mắt cô kinh sợ, cô mệt muốn chết rồi, hân vẫn còn muốn sao a? Nhưng cơn thịnh nộ kia vẫn cầm chặt như vậy, chắc chắn hân không nói đùa.

" Em mệt lắm rồi "

Tổng Từ Tuyệt bế cô lên, khuôn mặt đầy ý cười, đứng dậy đi vào nhà, Tô Thanh Lam sợ hãi ôm chặt lấy cổ hân, cơn thịnh nộ lại bùng lên đậm sâu vào. Khuôn mặt đỏ ửng lên, đúng là biến thái quá rồi đó a.

Mỗi bước đi của hân làm cho cơn thịnh nộ càng đậm sâu vào, nhất là lúc bậc thang, hân cố tình đi chậm mà, khiến cô nhìn không được mà rên rỉ, rồi hân lại cố tình chạy xuống dưới lầu để lấy quần áo ngoài vườn khiến cơn thịnh nộ va chạm càng mạnh.

" Ân, tề....anh dừng lại....á " Hân để cô nằm trên bàn, cơn thịnh nộ đậm sâu vào, tay nâng hai chân cô lên vai, nhanh chóng đậm sâu, hoa huyết co rút lại mót chặt lấy hân.

" Agh, miệng nhỏ mót chặt quá, khiến anh muốn cắn rồi, mẹ nó " Hân chửi thề sau đó đẩy thật nhanh vào miệng tử cung, cơn thịnh nộ lại xuất ra, tinh dịch dày đặc đổ đầy trong cô khiến bụng dưới trướng lên không ít.

" Rút ra, trướng lắm rồi " Cô thờ hân hân đánh vào tay hân.

Cơn thịnh nộ bị mót chặt, bên trong đúng là rất trướng, vì lúc này hân đã xuất một lần, giờ lại xuất lần nữa. Tổng Từ Tuyệt rút ra, một loạt tinh dịch trào ra nhỏ từng giọt xuống đất, rồi lại cầm cơn thịnh nộ vào ngăn không cho tinh dịch trào ra nữa.

Tô Thanh Lam thấy hân rút ra, lượng tinh dịch trong người cũng vì thế mà trào ra khiến cô nhẹ nhõm nhưng một lúc sau lại bị lấp đầy đến căng khiến cô nhăn mặt lại, đã thấy hân cầm vào lần nữa.

" Ngoan, lên phòng nào " Hân bế cô dậy.

" Anh, anh...." Không còn gì để nói mà.

Hân bế cô lên lầu, rồi lại để cô ra, lần qua lần lại từ đêm cho đến gần sáng, lúc đó cô đã kiệt sức, cảm giác đây không còn là thân thể mình nữa rồi a.

Bạn đang đọc truyện *Thầy Giáo Đại Nhân Chính Là Chồng Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 19: Tử Tuyệt ốm rồi!

Ánh sáng nhẹ nhàng len lỏi qua từng khe cửa, trong căn phòng ngủ sang trọng có hai thân thể đang dính sát vào nhau.

Tô Thanh Lam cựa mình mở mắt, cảm giác sau lưng nóng muốn chết, cô ngồi dậy, phía dưới truyền đến cảm giác đau nhức, đêm qua Tổng Từ Tuyệt quá hưng phấn rồi a, cô quay người lại thấy hân vẫn đang ngủ, khuôn mặt tuần tú nhắn lại, lâu lâu lại nói mớ.

" Thanh Lam, mẹ, a " Hân thì thào.

Tay cô đặt lên trán hân, cảm giác nóng rát tay, cô lo lắng đi vào nhà vệ sinh thay đồ. Sau một hồi cô đi ra, cầm lấy khăn tắm trong nhà tắm lau thân thể của Tổng Từ Tuyệt, đây có lẽ là lần đầu cô thấy hân ngã bệnh, thường thì chỉ có cô ngã bệnh thôi a.

Tô Thanh Lam sờ lên trán hân, sốt cao quá, cô xoay người lại tính đi ra ngoài gọi bác sĩ thì tay bị kéo chặt lại, Tổng Từ Tuyệt nhìn cô chằm chằm, ánh mắt đầy đau buồn.

" Đừng đi, đừng đi, ở lại với anh đi " Do cơn sốt nên giọng hân thấy khó nghe.

Cô nắm lấy tay hân, trước giờ hân luôn chăm sóc cô a, nên bây giờ đổi lại cô sẽ chăm sóc hân từ từ. Tô Thanh Lam hôn lên má Tổng Từ Tuyệt, giọng nhẹ như làn nước.

" Không đi, em ở lại với anh, nhưng trước hết đi gọi bác sĩ đã? Được chứ? " Cô vuốt lên bàn tay to lớn kia.

Tổng Từ Tuyệt cảm giác nửa mê nửa tỉnh, cơn sốt làm cả cơ thể hân nhũn ra, không còn tỉnh táo lắm, nhưng lại gặt đầu. Tô Thanh Lam thấy hân gặt đầu, miệng cười lên.

" Thật ngoan, ông xã đợi em một chút " Cô không thể để hân đợi lâu, chạy nhanh ra cửa.

Sau khi cô rời đi, Tổng Từ Tuyệt nhắm chặt mắt lại, mỗi lần hân bị bệnh sẽ không ai quan tâm hân cả, căn nhà to lớn nhưng lại lạnh lẽo, không có tình thương của mẹ, lúc đó hân không hiểu tại sao mẹ lại lạnh lùng với hân, hân đã làm gì sai sao! Về sau hân đã hiểu, trong giới quý tộc không bao giờ có tình yêu, chỉ có chết và sống, lòng tham và sự đố kỵ đã ăn sâu vào máu họ. Tổng Từ Tuyệt cũng kể từ đó không còn muốn quan tâm, luôn lạnh nhạt với tất

cả, cuộc sống tẻ nhạt bao trùm lấy hắn, khiến hắn trở thành con quỷ của sự đơn độc, nhưng vào ngày đó, hắn đã thấy thiên thần, một thiên thần xinh đẹp, nở nụ cười thật tươi tiến về phía hắn, quan tâm hắn, cho hắn tình yêu. Lúc đó Tổng Từ Tuyệt đã yêu, yêu rất sâu đậm. Tô Thanh Lam mãi mãi là của hắn.

Cửa phòng đột nhiên mở ra, cô cùng một người đàn ông lớn tuổi bước vào, Tô Thanh Lam tiến lại gần giường, cô nhìn vị bác sĩ già nói.

" Anh ấy bị sốt ạ "

Vị bác sĩ ngồi xuống, mở hộp y tế ra, lấy cây đo nhiệt độ đưa vào miệng hắn nói.

" Phu nhân, chủ tịch bị sốt cao, chỉ cần nghỉ ngơi và ăn uống đầy đủ là tốt " rồi ông kê một đơn thuốc.

Tô Thanh Lam lại gần vị bác sĩ già nghe ông căn dặn rồi gật đầu, rồi ông ta rời đi. Cô lại gần hắn, ánh mắt lo lắng nhìn hắn.

" Cốc cốc " tiếng cửa vang lên.

" Phu nhân, tôi mang cháo lên như cô yêu cầu " Cô hầu gái đứng ngoài cửa vọng vào.

Tô Thanh Lam lật đật chạy ra mở cửa, hai tay đón nhận bát cháo còn nóng hổi, môi mỉm cười với cô hầu kia rồi đóng lại. Cô đặt tô cháo lên bàn rồi nhìn hắn.

" Anh có đói không? em mang cháo cho anh đây " Cô thấy hắn mở mắt.

Tổng Từ Tuyệt gật đầu, cơ thể nặng trĩu không thể tự ngồi dậy được, đành phải nhờ cô đỡ dậy. Tô Thanh Lam cầm bát cháo, múc từng thìa đưa lên miệng thổi cho đỡ nóng rồi lên miệng hắn.

" A nào " cô lên tiếng.

Hắn mở miệng ra, cô liền đút cho hắn, Tổng Từ Tuyệt ngồi trên giường nhìn cô cười.

" Thật ngon "

Tô Thanh Lam muốn rụng tim a, dù có bệnh hay không thì Tổng Từ Tuyệt chỉ cần cười thì đúng là đại soái ca a. Cô không ngừng day dứt trong lòng.

" Còn nóng không? Em lau người cho anh " Cô vừa đút vừa luôn miệng hỏi, như bà mẹ đang chăm sóc con trai của mình vậy.

Tổng Từ Tuyệt gật đầu, này giờ hắn cũng thấy rít rít cơ thể, hắn muốn tắm nhưng do cơ thể nặng làm hắn khó di chuyển nên không thể bước vào nhà tắm. Tô Thanh Lam đặt tô cháo xuống, đi vào nhà tắm lấy chậu nước và một khăn bông để lên ghế.

" Anh cởi áo ra đi, em giúp anh lau cơ thể " Cô chăm chỉ nhúng khăn vào chậu rồi nhìn hắn.

Tay thon dài cởi từng cúc áo ra, làm lộ ra cơ ngực săn chắc, bắp tay cuộn cuộn nhưng không phải loại to quá vừa vặn, giết chết cô đi a, dù là vợ hắn nhưng cô cũng sắp chết vì cảnh tượng thiêng liêng này a, kiếp trước có lẽ cô đã cứu cả toàn nhân loại nên mới được hưởng cái phúc này, thật sự rất tuyệt a.

Cô vắt khăn khô rồi lau sau lưng hắn, rồi lau trước ngực, Tổng Từ Tuyệt ngoan ngoãn ngồi im, ánh mắt nhu tình nhìn cô chăm chăm, cô vợ xinh đẹp của hắn lúc nghiêm túc đúng là lấy mạng người mà.

Sau khi lau xong, cô giúp hắn mặc áo lại, đắp chăn lên cho hắn. Tổng Từ Tuyệt thiếp đi nhưng tay thì nắm chặt không buông Tô Thanh Lam ra, làm cô buồn cười vì cái hành động đáng yêu này a.

Bạn đang đọc truyện *Thầy Giáo Đại Nhân Chính Là Chồng Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 20: Chúc mừng em tốt nghiệp

Hôm nay chính thức Tô Thanh Lam đã ra trường a, phải nói tâm trạng giờ sao nhỉ? Rất hạnh phúc a. Cô cùng các đồng học lên nhận bằng khen và bằng tốt nghiệp, nụ cười trên môi cô càng tươi hơn, tay nhận lấy bằng khen và giấy tốt nghiệp, ánh mắt các lão sư nhìn cô đôi lúc có chút buồn, a học trò cưng của họ cuối cùng cũng đã khôn lớn rồi.

Bên cạnh đó Phương Nhi cũng tốt nghiệp cô ta cũng có bằng khen nhưng là bằng khen cấp C, nên chỉ được thực tập các công ty tư, chi nhánh. Phương Nhi nhìn Tô Thanh Lam bằng con mắt ganh tị, tại sao cái gì cô ta cũng có, có nhà cao cửa rộng, có người chồng tuần tú, lại còn bằng hạng A, còn cô ta chỉ được bằng C, bỗng chốc ánh mắt cô ta lóe lên, Tổng Từ Tuyệt là chủ tịch tập đoàn của Tổng gia, nếu cô ta cầu xin chắc chắn anh ấy sẽ đồng ý vì cô ta cũng là em dâu của hắn mà.

Sau khi lễ tốt nghiệp kết thúc, cô cầm bằng khen và giấy tốt nghiệp đi ra cổng, cô muốn khoe với hân, nhưng mà hân đâu rồi a. Cô loay hoay tìm kiếm bóng hình của hân, phía sau lưng bị một thân ảnh cao lớn phủ lấy, hơi thở nam tính phả lên tai cô, mùi hương bạc hà khiến đầu óc cô giãn ra, Tô Thanh Lam dụi mắt lên tay cô, ánh mắt to sáng nhu tình như nước khúc khích cười.

" Em đã tốt nghiệp rồi, thầy à " Giọng nói thấp phàn là vui mừng.

" Học trò cưng của anh, chúc mừng em tốt nghiệp " Hân hôn lên đỉnh đầu cô.

Tổng Từ Tuyệt buông cô ra, nắm lấy tay cô bước lên xe, trong lòng hân cũng vui không kém, hai người cùng nhau lên xe.

Ngồi trong xe, Tô Thanh Lam dựa đầu lên vai hân, có thể thấy cô đang rất cao hứng, mắt nhắm hờ, môi mông hơi chu ra, hai bên má phúng phính có chút hồng hồng. Tổng Từ Tuyệt vén cọng tóc đang vướng trên mặt cô, ánh mắt đầy cưng chiều.

Về đến biệt thự, chiếc xe hơi đen bóng dừng ngay tại cổng, Tổng Từ Tuyệt bế cô xuống xe, cô vẫn còn đang ngủ, có lẽ đêm hôm qua đã chăm sóc hân đến mệt rồi. Dàn người hầu trong nhà cúi đầu chào hân cung kính.

" Ông chủ, phu nhân mừng hai người trở về " Ông quản gia lên tiếng.

Hân chỉ gạt nhẹ đầu rồi đi lên phòng, đặt cô xuống giường đầy nhẹ nhàng, hân luôn như vậy, chăm sóc và yêu thương Tô Thanh Lam tuyệt đối. Ánh nắng chiều chiếu qua cửa, lúc đó cô đã mở mắt thức dậy, cô không nhớ là mình đã ngủ quên lúc nào, nhìn sang bên cạnh, không thấy Tổng Từ Tuyệt, có lẽ hân đã đến công ty.

Tô Thanh Lam lật đật đi tắm, nước đã được pha sẵn từ lúc nào, vẫn còn ấm,

trên mặt nước còn có vài cánh hoa hồng, cô có chút cảm động a, cô biết hân lúc nào cũng tốt với cô, nhưng bây giờ hân lại làm cô rất cảm động. Tô Thanh Lam nhanh chóng ngồi vào bồn, cảm thụ sự thoải mái nhất.

Sau khi tắm xong, cô đi vào phòng sấy tóc, trên người chỉ quấn lấy khăn tắm, cảnh tượng này đúng là đòi mạng người mà, mái tóc ướt dần dần được sấy khô. Tô Thanh Lam tiện tay với lại bộ váy ngủ hôm bữa cô cùng Triển Âm mua, giết cô đi, nó có phải bộ váy ngủ không? Mông như vậy? Hờ nữa? Làm sao mà mặc chứ hả, giống đồ tình thú thì đúng hơn. Loay hoay một hồi cô lấy bộ váy ngủ bằng nhung kia mặc, đỡ hơn bộ hời nầy rồi a.

Cô đi xuống dưới sảnh thì trời cũng đã tối hân, đương nhiên Tổng Từ Tuyệt vẫn chưa về, hiện tại cô đang nhớ ông xã của cô lắm a, thiếu hơi của hân cô liền cảm thấy khó chịu. Tô Thanh Lam nằm ra ghế coi ti vi, bật những kênh hoạt hình cô thích, lâu lâu lại cười khúc khích.

Đồng hồ cũng chạy tới 11h đêm, lúc này ngoài cửa có tiếng bước chân, Tô Thanh Lam quay đầu lại liền thấy hân, cô vui vẻ chạy lại ôm chặt lấy hân làm nũng.

" Sao về muộn vậy a? Em nhớ anh muốn chết " Khuôn mặt cạ lên lồng ngực của hân.

Tổng Từ Tuyệt cảm giác nhột nhột trước ngực, liền nâng cầm cô lên, môi mông phủ lên môi nhỏ xinh kia, cắn mút điên cuồng.

Hai tay ôm lấy cổ hân câu dẫn, ánh mắt nhu tình nhìn hân đầy khiêu gợi, làm tâm hân ngứa ngáy. Tổng Từ Tuyệt ôm cả cơ thể cô lên, cắn nhẹ lên cổ cô thì thì.

" Anh nhớ em quá, làm sao đây? Càng ngày anh càng yêu em đến điên mất " Hơi thở nóng phả vào cổ khiến da gà của cô nổi lên, tay xoa xoa cặp mông tròn trịa.

" Uhm...đừng như vậy " cô kháng nghị.

Tổng Từ Tuyệt nhếch miệng, nhanh chóng đưa cô lên phòng, cánh cửa được khóa chặt lại, ánh mắt hân trở nên nóng bỏng, như muốn nuốt sạch cô vào bụng.

Không cần nói nhiều, Tổng Từ Tuyệt cởi ngay áo của mình ra vứt hết xuống giường, làm lộ bờ ngực vững trãi, hân cúi xuống hôn lên môi Tô Thanh Lam, mút lấy lưỡi nhỏ của cô, đôi lúc lại trêu đùa khiến cô thở không thông a.

" Anh, mau đi tắm đi, thôi chết được " Cô đánh lên tay hân, hôm nay cô một muốn chết rồi a.

Hân hừ lạnh, tay nhéo lên má cô, khuôn mặt lạnh nhưng đầy nhu tình.

" Cắm em ngủ " Trước khi bước vào nhà tắm còn buông lời cảnh cáo.

Tô Thanh Lam gạt đầu, nhưng lại cuộn tròn người lại trên giường, miệng ngáp một hơi dài rồi nhắm mắt ngủ. Tổng Từ Tuyệt tắm cực nhanh, sau 10 phút hân bước ra liền thấy cô đã ngủ, hân thở dài rồi sấy khô tóc. Dù sao cô cũng mệt rồi, đêm nay coi như tha cho bảo bối, Tổng từ Tuyệt đắp chăn cho cô và hân, miệng hôn nhẹ lên má cô thì thầm.

" Bảo bối, chúc mừng em tốt nghiệp " rồi cả hai chìm vào giấc ngủ.

Chương 21: Màn vận động sáng.

Trời còn chưa sáng hẳn, Tống Tử Tuyết mở mắt thấy bà xã của mình đã thức dậy, miệng còn ngân nga những bài hát cô yêu thích, mộng nhỏ đôi lúc vênh qua vênh lại, có thể thấy tâm trạng bây giờ của Tô Thanh Lam cực kì tốt a.

Cô ngồi trước bàn trang điểm, chỉnh mái tóc sao cho phù hợp, khuôn mặt đã được trang điểm nhẹ, trên môi có hương vị dâu, làm cho Tô Thanh Lam càng đáng yêu hơn bao giờ hết. Tống Tử Tuyết tiến gần trang điểm, hôn nhẹ lên tóc cô, ánh mắt cưng chiều xoa nhẹ má cô lên tiếng.

"Được làm thực tập sinh vui lắm sao? Hừm "

Tô Thanh Lam cười khúc khích, mái tóc được búi gọn lên hình củ tỏi, làm lộ cái cổ trắng xinh xinh, khiến tâm hần lại ngứa ngáy không ngừng, liền cắn lên cái cổ trắng ngà đó.

"Ách, anh làm gì vậy " Cô là nơi Tô Thanh Lam nhạy cảm nhất.

Tống Tử Tuyết bế cô lên bàn trang điểm, cúi xuống hôn lên môi cô, cái lưỡi nhỏ bị hút hết mật ngọt, nước bọt bị hần nuốt hết, sau một hồi hôn kịch liệt hần liền buông môi cô ra, ánh mắt không dấu nổi dục vọng đang bùng cháy trong cơ thể.

Khuôn mặt cô có chút đỏ vì thở không thông, ánh mắt ngập nước đầy mơ hồ, áo bị nhăn nhúm cả lên. Tô Thanh Lam hít một hơi, tức giận nhìn Tống Tử Tuyết đến xù cả lông mày.

"Anh thật là, xù tóc em rồi, nhăn cả áo nữa, anh thật là đáng ghét " Cô vội vàng nhìn lại vào gương chỉnh sửa lại tóc mình.

"Đừng đến công ty nữa " hần đột nhiên lên tiếng.

Tô Thanh Lam quay đầu lại, ánh mắt khó hiểu nhìn hần, tại sao lại không được đến công ty? Hay cô làm gì sau sao? Cô nhìn hần chăm chăm.

"Em đáng yêu như vậy, anh sợ, anh sẽ mất em, anh chỉ muốn nhốt em một nơi không có ai thấy, chỉ có anh thấy thôi " Giọng hần lạc hẳn, ánh mắt có chút mất mát ở trong đó.

Tô Thanh Lam phì cười, ai lại có ý nghĩ như vậy chứ a, cô yêu hần nhiều muốn chết sao có thể bỏ hần được? Huống chi lũ đàn ông trên đất nước này không ai tốt với cô bằng ông xã cả.

"Em yêu anh mà, sao có thể bỏ anh được chứ? " Cô nhón chân lên ôm lấy eo hần, rồi lại hôn hần một cái. Nhìn hần bây giờ cứ như một tên ngốc sợ mất vợ vậy a.

Tống Tử Tuyết không đáp, nhưng trong lòng thì rất vui, hần kéo cả cơ thể cô lên, ấn môi mình xuống, công kích từ từ khiến đầu óc cô trống rỗng, hô hấp cũng trở nên khó khăn. Tay của hần quét dọc sống lưng, từng chút từng chút tháo hết các nút áo và dây áo ngực xuống, làm lộ cặp vú trắng hồng khiến hần vô vấp mắt lấy.

Tô Thanh Lam nắm lấy bà vai hần, muốn hần dừng lại, nếu hần mà làm cô ngay bây giờ khó mà có thể đi làm được! Tống Tử Tuyết là một con sói đói lâu năm, như cá gặp nước mà rơi vào bể dục vọng.

Hần mút lấy hai hạt nhỏ trước ngực, miệng mút " Chụt, chụt " vang cả phòng, khuôn mặt Tô Thanh Lam bỗng chốc đỏ ửng, mặc dù đã làm rất nhiều lần vào mỗi đêm, nhưng cô không thích nghi được cái tính chiếm hữu cao và dục vọng của hần.

"Ahh, dừng lại đi.....umm " Cô muốn chạy trốn.

Tống Tử Tuyết cười quần ra, đập thẳng xuống đất, cơn thịnh đã cương từ lúc nào, hần cắn hai đầu vú của cô khiến cô la lên, miệng nói đầy dụ dỗ.

"Vú thật ngọt, thật thơm, mút thật thích...agh sờ nó đi, bà xã " Hần vừa cắn vừa cầm lấy tay cô xoa xoa đầu cơn thịnh, hần nâng chân cô lên cao, hoa huyệt đã ướt đầm, Tống Tử Tuyết xé rách tất chân của cô, Tô Thanh Lam lên tiếng.

"Tắt chân, ah, đừng xé " Cô ngăn cản bàn tay kia.

Tống Tử Tuyết thờ ơ, mang tất chân như vậy đúng là dụ dỗ đàn ông sa lưới tình, hần toạc ra, còi luôn quần lót của cô xuống, làm lộ hoa huyệt đang yếu ớt chảy đầy dịch thù hai bên chân.

"Ấn, anh là đồ ngốc " Cảm giác bản thân trở nên kích thích hơn.

Hắn không thể chần chừ được nữa, trực tiếp đi vào không báo trước, khiến hoa huyết co rút chặt lại như hàng ngàn cái miệng nhỏ đang hút chặt hắn.

Tô Thanh Lam co rút, a, quá lớn, cô chưa đủ ẩm ướt mà hắn đã cho vào rồi, đau muốn chết đi a. Cắn lên vai hắn để xoa dịu cơn đau đồng thời trừng phạt hắn, nhưng có lẽ cô đã sai rồi, cô cắn hắn một cái hắn liền như thú dữ dè cô lên bàn, còn thịt bắt đầu đẩy sâu.

" Ần, không, không....đừng mà, trưởng " Cô lắc đầu cầu xin.

Côn thịt va chạm tới tấp bên trong bọng huyết, đôi lúc lại cuồng dã chạm sâu đến tử cung, cô thật sự sợ cái nhu cầu tình dục của chồng mình rồi a, quá khủng khiếp đi.

" Agh, thật khít, muốn ăn luôn anh vậy " Tống Tử Tuyết xoa hai bên vú, phía dưới vẫn tiếp tục loạn động.

Đầu óc trở nên trống rỗng vì khoái cảm, tay sờ soạng khắp cơ ngực hắn, tay còn cả gan sờ xuống hai túi tinh hoàn của hắn, khiến Tống Tử Tuyết vô vậ mà đâm sâu hơn nữa.

" Ách, chậm một chút.....umm" Nó khiến cô không thể suy nghĩ được gì.

Hắn hôn lên môi cô, cái miệng nhỏ lúc nào cũng làm hắn vừa giận vừa yêu, lưỡi khuấy đảo cả khoang miệng, hút hết vị ngọt trong khoang miệng. Tay vân vê hai hạt nhỏ trên vú, làm cô bị kích thích tứ phía, hoa huyết lại co rút một lần nữa.

Tống Tử Tuyết không để cô ra dễ dàng, liền bế cô lên giường, còn thịt lại tiếp tục đâm sâu.

" Sắp trễ rồi....umm.." Còn chút ý trí trong đầu nhưng lại bị công kích từ phía sau.

Chân bị đưa lên cao, có thể nhìn rõ hai người đang giao hợp, khuôn mặt nhỏ lại đỏ lên, miệng không ngừng rên rỉ, tay bấu chặt ga giường, phía dưới tùy ý hắn đụng chạm.

Tống Tử Tuyết sắp bắn, hắn cố tình đâm lút cán rồi xuất ra, một loạt tinh dịch ồ ạt lấp đầy miệng huyết, khiến cô run rẩy đón nhận nó, thật sự quá nhiều rồi.

Sau màn vận động sáng, Tô Thanh Lam liền bị hắn ép mặc quần dài không cho mặc váy nữa, lúc đầu cô có chút phản kháng nhưng hắn lại hù dọa sẽ làm cô lần nữa, khiến cô sợ hãi chạy vào nhà tắm thay đồ. Tính của hắn lúc nào cũng ngang tàn bá đạo, thích chiếm hữu và hay ghen, làm phật ý hắn chỉ làm cô càng thêm một thôi a.

Bạn đang đọc truyện *Thầy Giáo Đại Nhân Chính Là Chồng Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 22: Yêu, rất yêu em

Chiếc xe hơi dừng lại ngay cạnh công ty, Tô Thanh Lam len lén bước xuống xe, rồi đi vào sảnh công ty, cô không muốn ngày đầu thực tập đi trễ đầu a.

" Thực tập sinh Tô Thanh Lam " Giọng của một người phụ nữ vang lên, giọng nói đầy kiêu kì.

" Có, tôi đây " Cô gơ cao tay lên.

Nữ trưởng phòng nhìn xuống, ánh mắt đánh giá nhìn thẳng vào cô, ăn mặc kín đáo, đầu tóc gọn gàng, được!

" Cô Tô về sau làm phòng kế hoạch, có gì không hiểu cứ hỏi mọi người " Đây nhẹ giọng kính lên, giọng nói đầy nghiêm khắc.

Tô Thanh Lam gật đầu, tìm đập thành thích, rồi đi cùng các thực tập sinh đến phòng làm việc.

Mở cửa căn phòng ra, cô nhìn thấy mọi người đang chăm chỉ làm việc, hai mắt Tô Thanh Lam sáng lên, cô được trưởng phòng cho ngồi ở tổ thiết kế, cảm giác như mình là một nhân viên thực thụ vậy, a ngẫu quá đi.

" Reng " Điện thoại cô vang lên, là Tống Tử Tuyết gọi, Tô Thanh Lam bèn chạy vào nhà vệ sinh nghe máy.

" Em nghe " Giọng nói ngọt ngào vang lên.

" Ủ, bảo bối thế nào rồi " Tống Tử Tuyết nhả người xuống ghế.

" Tốt, em rất thích, cảm giác như là nhân viên thực thụ, em không thể đợi cho tới khi xong khóa thực tập " Ánh mắt đầy sự vui vẻ lấp đầy, có thể thấy cô rất là cao hứng.

"Bảo bối thực cao hứng, trưa nay đến gặp anh, ông xã nhớ em" Hấn cũng có chút vui, dù sao cô cũng đang gần hấn.

"Ừ, nghỉ trưa sẽ gọi cho anh, thầy à" Cô lém lỉnh nói rồi tắt máy.

Tổng Từ Tuyệt thở dài, mới không gặp bảo bối một chút mà đã nhớ rồi, phải làm sao đây a.

Tô Thanh Lam mỉm cười ra khỏi nhà vệ sinh, đi đến bàn làm việc rồi ngồi xuống, trưởng phòng tiến lại đưa cuốn tài liệu rồi bảo.

"Cô Tô, đánh văn bản này ra rồi nộp cho tôi" Giọng nói khiêm khắc cùng với cử chỉ chuyên nghiệp khiến Tô Thanh Lam ái mộ.

"Được, em sẽ làm nhanh thôi" Tô Thanh Lam đón nhận cuốn tài liệu.

Cô trưởng phòng rời đi, Tô Thanh Lam bắt đầu làm việc. Cô nhìn sơ qua, nó thực sự dễ hơn so với cô tưởng tượng a, nên chắc không tốn thời gian lắm.

Căn phòng làm việc chỉ còn tiếng đánh máy, sự im lặng này khiến đầu óc cô giãn ra, tính cô vốn thích im lặng, trừ vài thứ cô mới ồn ào a.

Đúng giờ nghỉ trưa, Tô Thanh Lam vươn vai một cái, nhớ đến ông xã của mình, đành phải đi ra ngoài để gọi.

"Từ Tuyệt"

"Ừ, anh đang ở tầng 35, em lên đó đi" giọng hấn ôn nhu, mang theo sự ấm áp.

"Ừm" Cô híp mắt cười, trong lòng hiện tại đầy ngọt ngào.

Cô cắt điện thoại vào túi xách, đi ra thang máy rồi ấn tới tầng 35. Tô Thanh Lam đứng trong thang máy, nghe được các cô gái trong công ty đang trò chuyện, mà đề tài là về Tổng chủ tịch.

Tô Thanh Lam chăm chú lắng nghe, dù ở trường hay công ty hấn vẫn là người nổi bật nhất, xuất sắc và cao lãnh. Cô nhìn lại mình, dù có học giỏi, nhưng cảm giác mình vẫn chưa xứng với Tổng Từ Tuyệt, hấn quá tài giỏi rồi.

Thang máy dừng lại tầng 25, Tô Thanh Lam bước ra, khuôn mặt có chút buồn buồn, dù sao cô cũng phải cố gắng mới được.

"Thanh Lam, cố lên" Cô đánh vào hai bên má của mình.

"Cộc, cộc" Tiếng gõ cửa vang lên.

"Vào đi" Hấn bỏ các văn kiện xuống bàn.

Tô Thanh Lam đẩy cửa bước vào, khuôn mặt trắng nõn có chút đỏ, lần đầu cô vào phòng chủ tịch, nó thật lớn.

Tổng Từ Tuyệt ngồi xuống ghế, tay ngoắc ngoắc cô lại, tay nói lỏng caravat và áo vest ra.

"Anh gọi món rồi sao?" Tô Thanh Lam nhìn những hộp cơm trên bàn.

"Ừ, sợ em đói" Hấn ôm lấy cả cơ thể cô ngồi lên đùi hấn.

Tô Thanh Lam vui vẻ, tay mở hộp cơm ra, bên trong đầy những món cô thích, Tổng Từ Tuyệt thật chu đáo a. Cô cầm chiếc đũa lên, gấp thử món tôm lăn bột rồi bỏ vào miệng ăn thử.

"Nha, ngon quá" Hai mắt cô sáng lên.

Tổng Từ Tuyệt hôn lên má cô, hành động của bà xã thật đáng yêu, khiến hấn muốn.

Cô gấp từng món lên ăn, không quên gấp cho hấn, hai người tình tứ đút cho nhau ăn. Khuôn mặt cô tràn đầy ý cười, nằm trong lòng hấn.

"Chủ tịch ơi" Cô nũng nịu lên tiếng.

"Sao thế bảo bối?" Tổng Từ Tuyệt nhíu mày trước cách xưng hô của cô.

"Chủ tịch" Cô lặp lại câu nói hồi nãy.

"Anh đây" Hấn vuốt tóc mai đang dính trên mặt cô.

"Em yêu anh" Cô thổ lộ tình cảm với hấn, khuôn mặt có chút ửng hồng.

Hồ hấp trở nên nặng nề, hẳn biết, Tô Thanh Lam ít khi thổ lộ, chỉ khi ở trên giường mới nói như vậy, cảm giác muốn ăn cô ngay lúc này.

" Em yêu anh " cô muốn nói yêu hẳn nhiều hơn, muốn Tống Tử Tuyết biết cô yêu hẳn nhiều như thế nào.

" Đừng nói nữa, anh không kiềm được, anh sẽ muốn em " Hơi thở nam tính phả lên mặt cô, ánh mắt nhuốm màu tình dục.

" Ủ, anh có yêu em không? " Tô Thanh Lam chỉ tay lên ngực hẳn, hết như một tiểu yêu tinh đòi mạng đàn ông.

" Yêu, rất yêu, anh yêu em, anh yêu em, Thanh Lam của anh, bà xã của anh " Hẳn hôn lên môi cô, tay mở từng cúc áo trên người cô xuống.

" Ừm, Tử Tuyết, đây là công ty đó..um " Cảm giác mình chọc phải ác sói rồi.

Bạn đang đọc truyện *Thầy Giáo Đại Nhân Chính Là Chồng Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 23: Kể rắc rối

Cô khó nhọc đẩy cái đầu lì lợm kia ra khỏi ngực mình, cô sợ ai đó sẽ vào mất.

Tô Thanh Lam hơi né né đầu, tay đẩy vai hẳn ra, nhưng Tống Tử Tuyết lại lì lợm không buông, càng được nước lấn tới, ôm cả thân thể cô vào ngực.

" Ách, em phải về phòng làm việc, anh buông ra a " Cô nằm trong ngực hẳn cười cười, nhưng vẫn nhớ mình còn việc phải làm.

" Em là phu nhân của Tống gia, tại sao không nói rõ như vậy? " Tống Tử Tuyết hôn lên đỉnh đầu cô, tay xoa nhẹ cánh lưng.

Cô lắc đầu, cô không muốn thiên vị, cô muốn mình thật xứng đáng với hẳn, Tô Thanh Lam ôm hẳn một cái rồi ngồi dậy, chỉnh đốn lại đầu tóc rồi nhìn hẳn nói.

" Em đi làm đây, chiều gặp a " Cô vẫy vẫy tay rồi đi ra ngoài.

Tống Tử Tuyết cũng vẫy tay, hẳn tiến lại bàn làm việc, trong lòng hẳn cũng ngập tràn ngọt ngào.

- - - - -

" Tôi đã làm xong rồi đây " Cô đưa bản thảo cho chị trưởng phòng, ánh mắt chờ mong kết quả.

" Hừm, dù chỉ là thực tập nhưng như thế này cũng được, cố gắng thêm nữa đi " Trưởng phòng nhìn lướt qua rồi đánh giá.

" Vâng, tôi sẽ cố gắng ạ " Tô Thanh Lam cúi đầu, giọng nói đầy phần vui mừng.

Trưởng phòng rời đi, cô liền vui vẻ ngồi xuống ghế, tay cầm lấy tách trà nhấp nháp. Đang hưởng thụ thì sau lưng có ai chạm vào, liền giật mình quay lại.

" A, anh là....." Tô Thanh Lam quay đầu lại, liền nhìn thấy một người con trai nhìn có vẻ chừng chạc, có lẽ nhiều hơn cô một hay hai tuổi gì đó.

" À, xin lỗi, tôi chưa giới thiệu với em, tôi là Tư Trần, là nhân viên làm cùng phòng kế hoạch với em " Tư Trần lịch thiệp đưa tay ra, ý muốn bắt tay với Tô Thanh Lam.

" Ô, xin chào, tôi là Tô Thanh Lam, thực tập sinh của hôm nay, mong chiều cố, Tư tiên sinh " Cô cũng lịch sự đưa tay ra bắt.

Tư Trần nhìn chăm chăm lấy cô, anh ta cảm giác có chút thích thích Tô Thanh Lam, nhìn cô thật sự rất đáng yêu.

Ánh mắt ấy cứ nhìn cô chăm chăm làm cô khó chịu, liền quay người vào bàn. Tư Trần thấy cô xoay người lại có chút lúng túng, lên tiếng.

" À, không biết, cô Tô cuối tuần có rảnh không? "

Tô Thanh Lam uống một ngụm trà, ánh mắt quay qua liếc nhìn Tư Trần.

" Cuối tuần? Hiện tại cũng không rõ " Cô không muốn dây dưa nhiều đến người khác.

" Tôi muốn rủ cô đi xem phim, không biết cô có thể đồng ý không? " Tư Trần vào thẳng vấn đề muốn nói.

Tô Thanh Lam đắn đó, nhưng cô vẫn nên là từ chối, dù sao cô là người đã có chồng rồi.

" Thật xin lỗi, tôi tiện chưa thể nói cho anh "

Tư Trần có chút buồn, nhưng vẫn gắng gượng cười với cô, hấn ta xoay người rời đi. Tô Thanh Lam cũng bắt đầu làm việc, đối với cô, việc bây giờ phải thật hoàn hảo sánh bước ngang vai với Tổng Từ Tuyệt.

Bên cạnh đó, một chỗ khác, Phương Nhi đang tức tối nhìn cái công ty nhỏ như cái lỗ mũi này, tại sao cô ta phải chịu uất ức ở đây, cô ta không muốn, cô ta muốn làm ở công ty Tổng gia, một công ty có chi nhánh toàn đất nước.

Phương Nhi nện đôi giày cao gót thật mạnh xuống sàn, cô ta không thể chịu được, cô ta sẽ về nhà và nói với mẹ, chỉ cần thương lượng với bố mẹ của Tô Thanh Lam một chút có lẽ họ sẽ đồng ý, Phương Khải thì dễ nhưng Tô Bích Hoa có chút khó đối phó, bà ta vốn không thích hai mẹ con Bình Khảm, nhưng cô ta không thể chịu làm ở cái nơi bé như cái lỗ mũi này, cô ta muốn là Tổng Từ Tuyệt.

Tô Thanh Lam sắp xếp đồ trên bàn rồi xách túi chuẩn bị đi về, bỗng nhiên từ ngoài cửa Tư Trần xuất hiện, làm cô giật mình, hấn ta ngượng ngịu lên tiếng.

" Tôi đưa cô về được chứ? "

" Không cần, bạn trai tôi cũng tới rồi " Nếu không muốn bị dây dưa thì nên nói thẳng ra, cho đối phương hết đường tấn công.

Hấn ta nghe cô nói đến bạn trai, liền giật mình, hóa ra, cô đã có bạn trai, nhưng đó cũng là điều đương nhiên, cô trông nhỏ nhắn đáng yêu thế này cơ mà.

Giờ phút này, cô thấy Tư Trần có chút rắc rối, nhưng cô cũng không nên nói, dù sao cô cũng đang thực tập ở đây, không nên để mất lòng mọi người vì những điều không đáng.

" Tôi đi trước, tạm biệt " Cô lượn qua người Tư Trần rồi đi ra ngoài.

Tư Trần hoàn hồn, liếc nhìn theo bóng dáng cô đang đi khuất dần, ánh mắt hiện lên tia buồn tủi.

Tổng Từ Tuyệt đợi cô ngoài xe, ánh mắt nhắm lại dưỡng thần, cánh cửa xe mở ra, thân ảnh nhỏ bé từ bên ngoài xe bước vào, mùi hương sữa từ cơ thể cô bay vào mũi hấn, làm Tổng Từ Tuyệt mở mắt, tay ôm lấy cả cơ thể cô lên, đặt lên đùi, môi hôn lên môi cô, bày tỏ sự nhớ nhung của hấn.

Tô Thanh Lam vòng hai tay qua sau gáy hấn, nhắm mắt hưởng thụ nụ hôn nóng bỏng này. Răng bị hấn cạy ra, lưỡi bị hấn hút lấy, cả khoang miệng đều là mùi hương của hấn.

Tô Thanh Lam ní non, vài cọng chỉ bạc rơi ra, liền bị hấn hút lấy, ánh mắt trở nên tăm tối.

" Ừ, Từ Tuyệt, em yêu anh " Cô vùi đầu vào cổ hấn.

Tổng Từ Tuyệt vuốt ve sống lưng cô, ánh mắt vừa thâm tình vừa thấm đầy dự vọng, khàn giọng lên tiếng.

" Thật ngoan, ông xã sẽ thưởng cho em sau khi về nhà "

Bạn đang đọc truyện *Thầy Giáo Đại Nhân Chính Là Chồng Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 24: Duy nhất kiếp này em chỉ muốn yêu anh

" Á đợi một chút đi, eo đau " Tô Thanh Lam sợ hãi muốn trốn thoát.

" Đợi không được " Tổng Từ Tuyệt đè nặng cô trên bàn trang điểm.

Tô Thanh Lam bị hấn hôn đến môi muốn nứt ra, khuôn mặt ửng ửng hồng, quần áo nhăn nhúm nhìn trông càng hấp dẫn lạ thường. Tổng Từ Tuyệt cười từng nút áo ra, làm lộ bộ ngực trắng tuyết sau lớp áo ngực kia.

Hấn có chút gấp gáp cời luôn đồ của mình ra, Tô Thanh Lam đánh lên tay hấn trừng mắt.

" Ách, em muốn đi tắm, hôm muốn chết " Cô không muốn con sói này ăn hết đầu.

" Làm xong rồi tắm cùng nhau " Hấn cắn lên cổ rồi trườn xuống xương quạ xanh.

Tô Thanh Lam không ngừng khóc trong lòng, toàn thân không mảnh vải nằm dưới thân hấn, phía dưới Tổng Từ Tuyệt trở nên to lớn đến đáng sợ.

" Báo bối ra nhiều thật " Hấn liếm môi, tay miết nhẹ lên hoa hạc đang run rẩy kia.

" Ô, không có, ân " Quá xấu hổ, không phải do hấn kích thích cơ thể cô sao.

Cảm nhận phía dưới đã dần trở nên ướt át, Tống Tử Tuyết hôn nhẹ lên môi cô, Tô Thanh Lam cảm giác phía dưới khó chịu, liền ưỡn người lên.

" Ân, khó chịu, mau muốn " Cô nắm lấy cổ tay hấn cầu hoan.

Miệng nhếch lên đường cong tuyệt đẹp, côn thịt từ từ đi vào hoa tâm, nhẹ nhàng di chuyển.

Cơ mặt của Tô Thanh Lam nhăn lên rồi giãn ra, nhưng mà côn thịt của hấn quả thật lớn quá, căng muốn chết cô rồi.

" Ân, đừng nhanh quá...nha...a ____ ô"

Tống Tử Tuyết thở mạnh, hơi thở nam tính phả lên mặt cô, phía dưới càng điên cuồng hơn.

Tô Thanh Lam cảm giác cơ thể này không còn nghe lời nữa, cả toàn thân đều tê dại, hai bầu ngực phía trước bị Tống Tử Tuyết ngậm cắn, ướt một vùng.

" A ____ em sắp ra ____ á " Cô co rút phía dưới mình lại.

" Đừng ra ____ ngoan, em chặt quá, bà xã " Hấn cũng nhăn mặt lên, cô thật chặt làm hấn muốn điên cuồng, nhưng lại sợ làm tổn thương.

" A ____ em...em"

Tống Tử Tuyết cắn răng, côn thịt co giật rồi phóng thích vào trong cơ thể cô. Cả người cong lên, đón nhận sự phóng thích đó.

Tống Tử Tuyết rút ra, một loạt tinh dịch hấn bắn vào liền trào ra ngoài, vì không có côn thịt hấn ngăn chặn.

" Em muốn tắm " Cô ngồi dậy.

" Anh đưa em đi tắm " Hấn nhếch miệng cười cao.

Cô gật gật đầu, hấn đưa tay ôm cả người cô lên, Tô Thanh Lam mệt mỏi dựa cả thân thể vào người hấn.

Nhưng mà, hấn làm sao mà bỏ qua được, tiểu thỏ lại bị đại sói ăn một lần trong nhà tắm. A giết cô đi.

Sáng hôm sau, cô được mọi người giao nhiệm vụ đi đưa bản kế hoạch này cho chủ tịch. Tô Thanh Lam gật đầu, cô cầm xấp tài liệu, mang lên phòng chủ tịch.

" Cốc, cốc " Cô gõ cửa.

" Vào đi " Giọng nói nam tính vang lên, cô liền đẩy cửa đi vào, Tống Tử Tuyết đang bận rộn kí tên cho tất cả sổ sách, nét mặt cương nghị lạnh lùng, làm khuôn mặt Tô Thanh Lam có chút hồng.

" Chủ tịch, tôi để đây cho ngài " Tô Thanh Lam nở nụ cười, đặt tài liệu xuống cho hấn.

Tống Tử Tuyết dừng bút hấn, hấn nhìn lên, liền thấy cô, khuôn mặt đáng yêu đang nở nụ cười tươi. Ngoắc ngón tay ý bảo cô lại gần, Tô Thanh Lam ngoan ngoãn lại gần hấn, không ngờ lại bị hấn ôm trọn vào lòng.

" Đây là công ty đó, thưa chủ tịch " Cô đưa tay véo hai bên má hấn.

Tống Tử Tuyết cười rộ lên, làm gương mặt lạnh lùng của hấn khi cười trông thật đẹp mắt, mà người có thể thấy chỉ có Tô Thanh Lam.

Hấn chôn đầu vào hõm cổ cô, mùi hương sữa tắm từ cô làm hấn kích thích. Tay vô ý lại xoa xoa hai bên ngực Tô Thanh Lam.

" Đây, em phải làm việc ____ á " Cái người này, đêm qua làm cô mệt chết đi được, giờ lại muốn nữa.

Tay cởi toàn bộ nút áo, lộ ra bộ ngực trắng muốt, trên ngực có vài dấu chấm đỏ, do đêm qua ai đó đã để lại.

" Anh muốn ném thử tiểu đào của em " Hấn tà ác đưa ra yêu cầu.

" Nhưng, không được " Cô kiên quyết lắc lắc đầu.

Hấn vén lớp áo ngực lên, cặp ngực kiêu ngạo như có đàn hồi. Tống Tử Tuyết đưa lưỡi liếm trên đỉnh đầu vú, khiến nó có chút run lên, tay còn lại xoa nắn bên vú kia. Khiến Tô Thanh Lam nhin không được mà rên rỉ.

" Ân, Tống Tử Tuyết em phải làm việc ____ á cần nhẹ thôi " khuôn mặt đỏ lên, lỡ như có ai vào đây thì sao?

Tổng Tử Tuyết chôn mặt vào khe ngực, thì thầm

"Chỉ muốn nhốt em cạnh anh" Rồi lại thở dài.

Tô Thanh Lam mặc lại quần áo, nghe thấy hắn nói vậy lại phì cười, cũng có chút đáng thương a.

"Em muốn xứng đáng ở bên anh thôi, em phải cố gắng" Vuốt lấy tóc của Tổng Tử Tuyết.

"Hứa với anh, chỉ yêu anh thôi, được chứ?" Hắn cắn lên môi cô, giọng nói mang đầy vẻ thâm tình, ánh mắt chỉ chứa duy nhất một mình cô.

"Em hứa, duy nhất kiếp này em chỉ muốn yêu anh" Tô Thanh Lam ôm lấy cổ hắn, cảm động lên tiếng.

Bạn đang đọc truyện *Thầy Giáo Đại Nhân Chính Là Chồng Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 25: Tiểu thỏ đấu trí bạch tuộc

Chỉnh đốn lại quần áo, cô nhìn Tổng Tử Tuyết mỉm cười rồi nói.

"Em về phòng làm việc đây, chiều gặp"

"Chiều gặp".

Rồi cô tiến ra cửa mà đi ra ngoài, do cầm thêm một đồng tài liệu, mà quyền nào quyền nấy to muốn ngộp chết vậy, làm hại cô không nhìn thấy đường mà đâm phải một người phụ nữ, khiến cả hai cùng ngã xuống sàn. Tô Thanh Lam suýt xoa móng của mình, muốn vỡ móng luôn vậy đó a. Còn người phụ nữ kia thì nằm ra sàn, ánh mắt thù địch nhìn Tô Thanh Lam, cô ta chống tay xuống đất, cổ ngồi dậy nhìn cô quát lớn.

"Này, cô mù sao? Cô biết tôi là ai không? Muốn bị đuổi việc sao?" Giọng nói đầy khinh bỉ vang lên khiến mọi người đổ dồn ánh mắt vào cô ta.

"Ừ, vậy cô là ai? Do cô không tránh ra đó thôi, đồ bạch tuộc" Tô Thanh Lam tức tối gom sấp giấy lại, a việc đã nhiều còn thêm bà thím này nữa.

"Gi? Bạch tuộc? Mày nói ai bạch tuộc, mày giỏi mày nói lại đi con ranh nghèo hèn kia" Cô ta đứng dậy, đi đến gần Tô Thanh Lam.

Tô Thanh Lam cầm sấp giấy lên, ngược mặt nhìn cô ta, ánh mắt đầy thách thức.

"Con ranh, hôm nay mày sẽ bị đuổi việc" Nhất Ki Vi tức tối, muốn tiến lại cào xé cô ra trăm mảnh.

"Ồ, di à, đừng tức giận, nếp nhăn trên da mặt sẽ nhiều hơn đó a, còn có lần sau mang giày bệt ấy, đi guốc chẳng may lệch bộ ngực khủng của di đó, tạm biệt" Nói xong, cô cầm sấp tài liệu đi thẳng, Nhất Ki Vi giật mình, tức giận nhìn về phía bóng lưng Tô Thanh Lam căm phẫn.

Nhất Ki Vi vuốt con giận, chỉnh lại bộ váy ôm sát eo của mình, cặp đôi bông của cô ta như muốn nhảy ra khỏi lớp vải, đôi giày cao gót đất tiền cao 10 phân, trông cô ta rất sang trọng, cô ta đi về phía phòng chủ tịch, đẩy cửa đi vào tự nhiên, ánh mắt dừng lại ngay chỗ người đàn ông đang ngồi ở kia, si mê nhìn hân đầy mê dại, Tổng Tử Tuyết quá hoàn hảo, chỉ có hắn mới xứng đáng là người đàn ông của cô ta.

"Tổng tiến sinh, chào anh" Nhất Ki Vi ngọt ngào lên tiếng.

Tay hắn dừng lại, ngược khuôn mặt lên, đôi mày kiếm nheo lại, có chút khó chịu. Hắn đứng dậy, lịch sự nhìn Nhất Ki Vi nói.

"Nhất tiểu thư, sao cô lại đến đây?" Giọng nói lạnh lùng làm cô ta có chút lạnh, hắn ngồi đối diện cô ta, khuôn mặt cười như không cười.

"Chỉ là, em muốn gặp anh thôi" Nhất Ki Vi đứng dậy, dùng sự quyến rũ của mình để mời chào được Tổng Tử Tuyết.

Khuôn mặt lạnh tanh không chút cảm xúc, đối với hắn, phụ nữ trên đời này đều thôi rửa như nhau, họ chỉ muốn danh vọng và tiền tài, còn tự trọng là gì? Họ không cần biết, chỉ cần tiền là được. Ánh mắt hắn trở nên thâm sâu, môi nở nụ cười lạnh nhìn Nhất Ki Vi, làm cô ta đỏ mặt.

"Tôi nghĩ Nhất tiểu thư nên cân trọng hành động, nếu không có gì mời cô về cho" Tổng Tử Tuyết đứng dậy, đi về bàn làm việc tiếp tục kí sổ sách.

Nhất Ki Vi theo bản năng nắm lấy tay hắn, đưa gập ngực khủng sát tay hắn, đưa qua đưa lại, giọng đầy nũng nịu.

"Tử Tuyết, em rất yêu anh, em có thể vì anh làm tất cả mà" ánh mắt say đắm nhìn Tổng Tử Tuyết, hắn làm cô ta muốn động tình.

Cảm giác ghê tởm ở bàn tay làm hắn điên lên, giật phắt ra, nhanh chóng dùng khăn giấy lau sạch, hắn ghét mùi nước hoa này, kinh tởm, chỉ có mùi hương

sửa của bà xã hắn mới làm hắn dễ chịu được. Vứt khăn giấy vào sọt rác, giọng nói lạnh lùng vang lên.

" Cút, đừng để tôi động thủ công ty và gia tộc nhà cô, thật dơ bẩn " Ánh mắt sắc bén nhìn thẳng Nhất Ki Vi làm cô ta run rẩy, ngồi bệt xuống đất.

Tổng Từ Tuyệt nhắc máy, gọi cho bảo vệ.

" Lần sau, không có lệnh của tôi không được cho người lạ vào, công ty không phải cái trại, muốn đi mà đi, muốn vào là vào, kêu người lên phòng tôi đưa người này xuống "

Nhất Ki Vi sợ hãi không thở nổi, hắn ta, hắn ta đúng là bạo thần, quá đáng sợ, không có nhân tính.

Cô ta bị bảo vệ lôi ra ngoài, Nhất Ki Vi dấy giữa, bị ném thẳng ra ngoài công ty, các nhân viên nhìn vào chế giễu cô ta, khuôn mặt trở nên đỏ bừng, được lắm, Tổng Từ Tuyệt không chiếm được anh, tôi chiếm công ty anh.

- - - - -

Tan tầm, Tô Thanh Lam nhét đồ đạc vào túi, rồi nhanh chóng đi ra ngoài, nghe dự báo thời tiết nói năm nay sẽ có tuyết rơi a. Thật là chờ mong đó.

Chiếc xe hơi màu đen quen thuộc, đậu ngay cạnh công ty, ánh mắt vui vẻ chạy ra ngoài, cô tiện tay mở cửa ra đi vào trong, nhưng bên trong xe không có Tổng Từ Tuyệt, làm cô có chút buồn rầu, cô đành hỏi thư kí.

" Từ Tuyệt đâu? Anh ấy còn làm sao?"

" Phu nhân, chủ tịch đã về nhà trước ạ, tôi đưa cô về " Thư Kí khởi động xe.

Cô gật đầu thuận theo lời nói của thư kí.

Bạn đang đọc truyện *Thầy Giáo Đại Nhân Chính Là Chồng Em* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.